Rs. 15/-

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిసెంబరు 2008

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరించును

- శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల

భారత పత్రిక - డిసెంబరు 2008

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరించును.

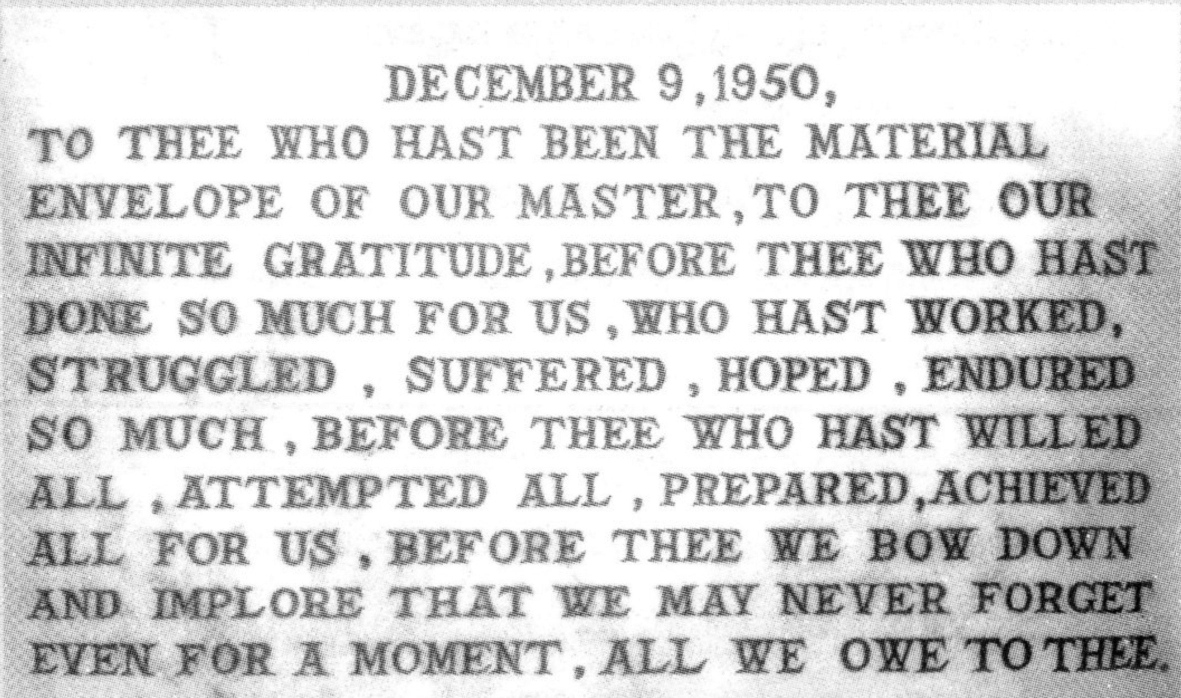
విషయసూచిక

శ్రీఅరవిందులకు మనం అర్పించే అత్యుత్తమ నివాళి ఏమంటే (ఆధ్యాత్మిక) ప్రగతిపట్ల పిపాస కలిగి ఉండటం, ఇంకా, దివ్యప్రభావానికి సత్వమునంతటినీ ఉన్మీలనం కావించి ఉంచటం. అందుకు ఈ భూమిపై అవతరించిన దివ్య సందేశకులు వారు.

- శ్రీమాత

MAHA SAMAHI

DECEMBER 9,1950,
TO THEE WHO HAST BEEN THE MATERIAL ENVELOPE OF OUR MASTER, TO THEE OUR INFINITE GRATITUDE, BEFORE THEE WHO HAST DONE SO MUCH FOR US, WHO HAST WORKED, STRUGGLED, SUFFERED, HOPED, ENDURED SO MUCH, BEFORE THEE WHO HAST WILLED ALL, ATTEMPTED ALL, PREPARED, ACHIEVED ALL FOR US, BEFORE THEE WE BOW DOWN AND IMPLORE THAT WE MAY NEVER FORGET EVEN FOR A MOMENT, ALL WE OWE TO THEE.

శ్రీఅరవిందుల మహాసమాధి

[“తమ రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమమును మరింత పరిపూర్ణంగా క్రియానిత్యం చేయుటకై”1950 డిసెంబరు 5వ తేదీన శ్రీఅరవిందులు తమ భౌతిక దేహమును త్యజించినారు. ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో 9వ తేదీన వారి పార్థివ దేహము సమాధిలో నిక్షిప్తం చేయబడింది. ఈ సందర్భంగా డిసెంబరు 7వ తేదీన శ్రీమాత ఇచ్చిన సందేశం.]

“ప్రభూ! మీరు తలపెట్టిన కార్యము పూర్తిగా సాధించబడు వరకు, మాకు మార్గనిర్దేశము చేయుచు మమ్ముల ప్రభావితం చేయుచు, మీ చేతనా పరంగానే గాక, క్రియాశీలమైన మీ సాన్నిధ్యశ్రీలను ప్రసరించుచూ, మా మధ్యనే ఉందుమని స్పష్టముగా ఈ ఉదయము వాగ్దానము చేసియున్నారు. మీరు సర్వశక్తులతోనూ మా మధ్యనే ఇక్కడనే ఉపస్థితులమై ఉందుమనియు, ఈ పృథ్వీ రూపాంతరీకరణము పూర్తియగు వరకూ మమ్ము విడిచిపో మనియూ ఏమాత్రం సందేహమునకు ఆస్కారంలేని విధంగా మాకు ఆశ్వాసన(Promised) మిచ్చియున్నారు. ఈ మహాద్భుతమైన మీ సాన్నిధ్యమునకు మేము అన్ని విధముల అర్హులమగునట్లుగానూ, ఇకముందు కూడా మీరు తలపెట్టిన మహాకార్యములో పాల్గొనుటకై మా సర్వస్వమూ అంకితము చేయునట్లుగానూ మమ్ము అనుగ్రహింతురు గాక!

(శ్రీమాత)

7 డిసెంబరు 1950

* * *

శ్రీమాత సందేశములు

ప్రతి అవతారం శాశ్వతతత్వ సంస్థాపనలో పరిపూర్ణమైన సిద్ధికోసం పిలుపునిచ్చి ఆ వైపుగా దిశానిర్దేశం చేసేందుకే వస్తుంది. అయితే ప్రతి అవతారానికి ఎదురుగా అంతకు ముందటి అవతారాన్ని దేవతామూర్తిగా

నిలబెట్టి ప్రత్యర్థిగా చూపే అలవాటు మానవులకు ఎప్పుడూ ఉంటూనే ఉంది. అలాగే ఇప్పుడు శ్రీఅరవిందులు భవిష్యత్తులో పొందవలసిన సిద్ధిని గురించి ప్రపంచాన్ని జాగృతం చేసేందుకు వచ్చినారు. ఎప్పటిలాగే వారి సందేశముగూడా అంతకుముందు సందేశాల వలెనే వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొంటున్నది. కాని సత్యం ఏమిటి అనేది భవిష్యత్తులో ఋజువు అవుతుంది. వారు తలపెట్టిన మహాకార్యం నెరవేరి తీరుతుంది.

- శ్రీమాత

21.02.1957

* * *

శ్రీఅరవిందులు రేపటి ఆవిష్కరణ గురించి, నూతన జాతిని గురించి, రేపటి నూతన ప్రపంచాన్ని గురించి, అతిమానసం గురించి పిలుపునిచ్చేందుకు ఆ పరాత్పరుని నుండి దిగివచ్చినారు. మనం దానికోసం నిజాయితితో సముల్లాసంగా సంసిద్ధులమ గుదముగాక!

శ్రీమాత

15.08.1972

* * *

శ్రీఅరవిందులు భవిష్యత్తుకు చెందినవారు. భవిష్యత్తుకు చెందిన సందేశమును గొనివచ్చినారు. మనం శీఘ్రముగా దైవం నిర్దేశించిన ఆ ఆనందకరమైన భవిష్యత్తు వైపుగా సాగిపోయేందుకు ఇంకా దిశానిర్దేశం చేస్తూనే ఉన్నారు.

శ్రీమాత

* * *

వారి సందేశములను బాగా అర్థం చేసుకొనుటకు దానిని ఆచరించడం ఒక్కటే! వారు ఎంతో ఉదారంగా భూమిపైకి వర్షించిన వెలుగు, జ్ఞానం మరియు శక్తిపట్ల మన కృతజ్ఞత చూపేందుకు అదే ఉత్తమోత్తమ మార్గమవుతుంది.

శ్రీమాత

అఖిల భారత పత్రిక, డిసెంబర్ 2008

ఇది గర్వాన్ని, ఆడంబరాన్ని, రాజసికమైన ప్రాణిక మనసును, గాఢవాంఛని, మనలో ప్రేరేపిస్తుంది. దానిని అధిగమించి జయించలేకపోతే ఆధ్యాత్మిక పతనానికి దారితీస్తుంది. తప్పు ఇది ఎందుకని అంటే ఇది అహంకార పూరితమైన భావన. అతి మానస పరిణామానికి మొదటి షరతు అహంకార నిర్మూలనం. క్రియాశీల స్వభావం కలిగిన, చురుకైన ఇచ్ఛాశక్తి కలిగిన వ్యక్తి యొక్క కర్మలు చాల సులువుగా అధికార వ్యామోహం దిశగా పయనింపచేస్తాయి. అందుకే ఇది చాల ప్రమాద భరితం. అతిమానస పరిణామ దశలో శక్తి, అధికారం ఎటూరాక తప్పదు. పరిపూర్ణ కర్మనిర్వహణకిది కావాల్సినది. కాని వచ్చేది దివ్యశక్తి, స్వభావాన్ని, జీవనాన్ని, వశపర్చుకుంటుంది. పనిచేసే ఏకైకుని యొక్క శక్తి The power of the One through the spiritual individual. ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి ద్వారా. ఇదేమీ వ్యక్తిగత హోదాని, వ్యక్తిగత శక్తిని పెంచుకోవటానికి కాదు. అంతిమ సార్వభౌమాధికత్వమును సాధించికోవటమూ కాదు. మానసిక, ప్రాణిక అహంకార పూరిత వేర్పాటు ధోరణి పెంచుకో వటమూ కాదు. ఆత్మ సాధన Self-fulfilment ఈ యోగ సాధన ఫలితం - వ్యక్తిగత ఔన్నత్యాన్ని పెంచుకోవటం లక్ష్యం కానేకాదు.

6. ఏకైక ప్రయోజనం దైవముతో సమైక్యత:

ఒకే ఒక లక్ష్యం ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణత. నిజ అంతరాత్మను తెలుసుకోవటం. దివ్యచేతన నావహింపచేసుకొని దివ్య స్వభావం కలిగిఉంటూ, దైవంతో సమైక్యత. మిగిలినదంతా దానికి సంబంధించిన విధివిధాన వివరమును సంవిధానపర్చే పరిస్థితి. అహంకార పూరిత సంవేదనలు, కామనలు, పేరు ప్రఖ్యాతల కోసం వ్యామోహం పంతం నెగ్గించుకోవాలనే మొండిపట్లు,- ఇవి. ఉన్నత తర చేతనకివి విరుద్ధాలు. అతిమానస పరివర్తన అల్లంత దూరంలోకూడా చూచే అవకాశం ఉండదు. అధిగమించలేని ఆటంకాలే అవుతాయి ఇవన్నీ. ఉన్నతరమైన సత్వాన్ని పొందటానికి అల్పమైన నిమ్న సత్వాన్ని వదులుకోవాలి. ఒకే ఒక శ్రేష్ఠమైప్రేరణ. అదే దైవంతో సంలీనం. అంతే. స్వీయ సత్వముయొక్క సత్యాన్వేషణ - ఆ ఉన్నతతర చేతనలో, సత్యజీవనంలో, స్వభావ పరిపూర్ణత - ఇవి ఆ చాలనం యొక్క సహజ సిద్ధిమైన పరిణామాలు. పరిపూర్ణ లక్ష్యసిద్ధికి అత్యావశ్యకమైన షరతులు. అది కేంద్రలక్ష్యసాధనలో అంతర్భాగం. ఎందుకంటే మరి అదే అవసరమైన పురోగతి, ప్రముఖమైన పరిణామ పర్యవసానము కూడా.

7. అతిమానస పరివర్తన మాత్రమే అంతిమము పరమము అయినస్థాయి:

ఇది మనసులో తప్పక ఉంచుకోవాలి. అతిమానస పరి వర్తనము కష్టము. సుదీర్ఘము. పరమము. ఇది సుదూర చిట్టచివరి ప్రస్థానంగా పరిగణించాలి. అంతేకాని తొలి లక్ష్యంగా కాదు. నిరంతరము దృష్టిపథంలో ఉండవలసినది. ఎన్నో సుదీర్ఘ క్లిష్టపరీక్షా స్థాయిలనంతరం, స్వభావంలో చోటు చేసుకున్న కష్ట సాధ్యమైన స్వీయ ఆత్మవికాసానంతరం మాత్రమే ఈ సంభావ్యత దృగ్గోచర మవుతుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కర్రావెంకటేశ్వర్లు

రూపాంతరీకరణానికి సోపానాలు

సాధకుడు ముందుగా యోగికి ఉండవలసిన అంతఃచేతనను సాధించాలి. దానిని, తనలో సహజంగా నెలకొని ఉన్న భావనల, మరియు దృక్పథాల స్థానంలో పునఃస్థాపించాలి. ఈ విధంగా తన వర్తమాన సత్వనిర్మాణ శైలిలో విప్లవాత్మకంగా మార్పులు తీసికొని రావాలి. తరువాత ఈ ఆధ్యాత్మిక చేతన సహాయంతో ఇంకా లోతులలోనికి వెళ్ళి మరుగు పడియున్న చైత్యపురుష అస్తిత్వాన్ని గుర్తించి దాని వెలుగు అజమాయిషీలలో బాహ్యేంద్రియాలను అంతరంగాన్ని చైతన్యమయం గావించాలి. దైహిక, మానసిక తత్వాలను, వాటి కార్యకలాపాలను, అభిరుచులను, ఆత్మను అభివ్యక్తీకరించగల పనిముట్లుగా మార్చాలి. దానితోపాటుగా వ్యక్తి యొక్క సత్తను, భగవంతుని దివ్య తేజము, శక్తి, పరిశుద్ధతలతోను, స్వేచ్ఛా విస్తృతులతో పరిపూర్ణం గావించాలి. వ్యక్తికి సహజంగా వుండే దైహిక, మానసిక అవధులను అధిగమించి. అహంకారాన్ని విడిపోయేటట్లుచేసి, విశ్వచేతనలో ప్రవేశించాలి. ఆత్మను సాక్షాత్కరింప జేసుకోవాలి. ఆధ్యాత్మికతతో నిండిన మనో హృదయ జీవశక్తులను, భౌతిక చేతనను సాధించాలి. అప్పుడు మాత్రమే అతిమానసం యొక్క మార్గంలో ప్రవేశించే అవకాశం ఉంటుంది. దాని తర్వాత వచ్చేది మాత్రం ఒక కష్టతరమైన ఆరోహణక్రమం. అందులో ప్రతిమజిలీ కష్టసాధ్యమైనదే! చైతన్యంతో త్వరత్వరగా పరిణామం చెందటమే యోగం.

ఈ పరిణామం ఎంత త్వరగా జరిగినా సరే - అంటే ఒక శతాబ్దం, ఒక సహస్రాబ్దం, లేదా అనేక వందల జన్మలలో సాధించ గలిగేది ఒక్క జన్మలో

సాధించగలిగినా - ఈ పరిణామక్రమం దశలు మాత్రం తప్పవు. ఎంత వేగవంతంగా జరిగినా, ఎంత చైతన్యంతో కొనసాగినా, ఈ దశలను (మజిలీలను) పరిహరించటం సాధ్యంకాదు. చివరి దశను ముందుకు తీసికొని రావటం వీలుపడదు. ఈ క్రమాన్ని తప్పించటం కూడా కుదరదు.

అతి తొందరపాటు వలన కొందరు సాధకులు అతిమానసాన్ని అత్యంత చేరువలో సాధించాలని తాపత్రయ పడతారు. ఏ కొంకి కర్రతోనో దాన్ని ఉన్నత స్థానం నుండి క్రిందకులాగ ప్రయత్నిస్తారు. ఇది అర్థంలేని ఆశ మాత్రమే కాదు. ప్రమాదకరం కూడా!

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె.ఆర్.యల్. నరశింహరావు

మొదట అంతర్గతమైన యోగచైతన్యాన్ని సముపార్జించాలి.

మనిషిలో ఎప్పుడూ రెండు విభిన్నమైన చైతన్యాలుంటాయి. ఒకటి బహిర్గత చైతన్యం, దీనిలోనే మనిషి సాధారణంగా జీవిస్తూ ఉంటాడు. రెండవది అంతర్గతమైనది. గుప్తరూపంలో ఉంటుంది. తాను 'సాధన' చేస్తున్నపుడు ఈ అంతర్గత చైతన్యం వికసించడం మొదలు పెడుతుంది. అప్పుడు సాధకుడు అంతరంగంలోకి ప్రవేశించగల్గి అచ్చట వివిధ రకాలైన అనుభవాలను పొందుతాడు. తన సాధన వృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ అతడు తన అంతరంగంలోనే అధికాధికంగా ఉండటం మొదలు పెడతాడు. ఇలా లోపలిగా ఉంటున్న కొద్దీ ఈ బాహ్యమంతా పైపైదిగా తోస్తుంది. కానీ మొదట్లో ఈ అంతర్గత చైతన్యం ఏదో కలలాగా, బాహ్యచైతన్యం చూస్తే మెలకువలోని వాస్తవంలాగా అనిపిస్తుంది. తరువాత మెల్లగా అంతర్గత చైతన్యమే నిజమైనదిగా, ఈ బాహ్యం (చాలామందికి) ఒక స్వప్నంలాగా, భ్రాంతిలాగా, పూర్తిగా బయటిదిగా కనిపిస్తుంది. ఈ అంతర్గత చైతన్యం నిగూఢ ప్రశాంతతకు వెలుగుకూ, ఆనందానికి, ప్రేమకు, దైవంలో పూర్తి సాన్నిహిత్యానికి లేదా దివ్యసాన్నిధ్యానికి, దివ్యమాతకు నివాసంగా తయారవడం మొదలు పెడుతుంది. అలా అతడు రెండు చైతన్యాలను తెల్సుకొంటాడు. బాహ్య చైతన్యం దానికి ప్రతిరూపమైన అంతర్గత చైతన్యంగా, ఉపకరణంగా మార్పు చెందాలి. పరిపూర్ణమైన శాంతిగా, ప్రకాశంగా, దైవంతో మమేక మయ్యేదిగా అయిపోవాలి.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : హర్షవర్థన్

తరువాత - నీలో తెరమరుగైవున్న చైత్యపురుషుని ఆవిష్కరించుకోవాలి

మనలోని చైత్యాంశ దైవంతో సదాసంపర్కం కలిగివుంటూ సరాసరి దైవం నుండి అవతరించింది. దివ్యమైన సంభావ్యతలతో గర్భితమైవున్న కేంద్రం ఇది. మనఃప్రాణ దేహాల ఈ నిమ్న త్రివిధ అభివ్యక్తికిదే ఆధారం. సమస్త జీవులలోనూ ఈ దివ్యాంశ వున్నది. కాని ఈ జీవుల సాధారణ చేతన వెనుక దాగివుంది. ఇది మొదట్లోనే అభివృద్ధి చెందివుండదు. ఒకవేళ అభివృద్ధి చెందివున్నప్పటికీ, ఎప్పుడూ లేక తరచుగా ముందుకొచ్చి వుండదు. ఉపకరణాల అపరిపూర్ణ సాధనాలద్వారా, వాటి పరిమితులకు లోబడి అవి అనుమతించినంతవరకు, అది తనను వ్యక్తపరచుకొంటుంది. భగవంతుని వైపుసాగే చేతనానుభవం ద్వారా మనలో ఒక ఉన్నత తర కదలిక జరిగిన ప్రతిసారీ బలం పుంజుకొంటూ అదివృద్ధి చెందుతూంటుంది.

* * *

ఆంతరిక ఏకాగ్రతను సాధించడానికి గల మార్గాలు:

1. దివ్యమాతను గురించిన భావంమీద, రూపం లేదా నామం మీద, ఏది నీకు తేలిక అనిపిస్తుందో, దానిమీద నీచేతనను హృదయంలో స్థిరంగా నిలపాలి.

2. హృదయంలో ఈ ఏకాగ్రత ద్వారా క్రమంగా, అధికాధికంగా మనస్సును ప్రశాంత పరచుకోవాలి.

3. హృదయంలో దివ్యమాత సన్నిధికై, ఆకాంక్ష నిలుపుకొంటూ, తద్వారా మనస్సు, జీవితం, కర్మలను నియంత్రించుకోవాలి.

కాని మనస్సును ప్రశాంతపరచి, ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని పొందడానికి ముందుగా వ్యష్టి ప్రకృతిని తప్పని సరిగా పరిశుద్ధం చేసి సన్నద్ధం చేయాలి.

- శ్రీఅరవిందులు

దైవం కొరకు ఆకాంక్ష - ఇది ప్రప్రథమ ఆవశ్యకత. ఆ ఆకాంక్షను పెంచి పోషించుకొంటూ, అది సదాజాగృతమై వుండేట్లు, సజీవంగా ఉండేట్లు చూడాలి. దానికోసం ఏకాగ్రత కావాలి. దైవసంకల్పం, దైవకార్యానికి ఒక సమగ్ర నిరపేక్ష సమర్పణను దృష్టిలో వుంచుకొన్న ఏకాగ్రత కావాలి.

హృదయంలో ఏకాగ్రత నిలుపుకోవాలి. హృదయంలోనికి ప్రవేశించి లోలోపలికి, నీవు ఎంతగా వెళ్ళగలిగితే అంతగా చాలా లోతుకు, చాలా దూరం

వెళ్ళు. ఇతర చోట్లకు విస్తరించుకొన్న నీ చేతన సూత్రాలను ఒక్కచోటికి చేర్చు, వాటన్నింటినీ చుట్టచుట్టి నీతోపాటు తీసుకొని ఒక్కదూకుదూకి లోతుకు మునిగిపో.

హృదయంలోని ప్రగాఢ ప్రశాంతిలో ఒక అగ్ని ప్రజ్వరిల్లుతోంది. అదే నీలోని దివ్యాంశ-నీయదార్థ సత్త లేక అస్తిత్వం. దాని గొంతు విను, దాని ఆదేశాలను పాటించు.

* * *

(చైత్యాంశ) ఆవిష్కారం వ్యక్తిగత విషయం. ఆ గమ్యాన్ని చేరడానికి తీవ్రమైన పట్టుదల, దృఢసంకల్పం, అకుంఠిత దీక్ష తప్పనిసరి. ప్రతి వ్యక్తీ-చెప్పాలంటే-తనకు ఎదురయ్యే యిబ్బందుల ద్వారా తన మార్గాన్ని తానే వెతుక్కోవాలి. గమ్యాన్ని గూర్చి కొంత అదివరకే తెలిసి వుంది, ఎలాగంటే గమ్యాన్ని చేరిన వారిలో చాలా మంది కొంచెం అటూ యిటూగా దాన్ని గురించి అది వరకే వర్ణించి వున్నారు. అప్రయత్నంగా, నిష్కల్మషంగా అది లభించి నపుడు ఆ ఆవిష్కారం మహోన్నత విలువ గలదవుతుంది. కాని అది సాధారణ మానసిక ధర్మాలన్నింటి నుండి తప్పించు కొంటుంది....

నీకు గల మానసిక అవగాహనతో, నీవు మాట్లాడే భాషతో, నీవు జీవిస్తున్న పరిసరాలకు సంబంధించిన అలవాట్లు, ఆచారాలతో నీవు జన్మించిన దేశం లేదా నీవున్న కాలంతో సంబంధం లేనిదై, నీ శరీరం, జీవన పరిస్థితుల మీద ఆధారపడక నీలో స్వేచ్ఛ కలిగి వున్న దానిని తెలుసుకోవడంగా అది ప్రారంభమౌతుంది. నీ అస్తిత్వ పులోతులలో ఒక అర్థంలో విశ్వజనీనత, అపరిమిత వికాసం, నిరవధిక కొనసాగింపు దేనియందున్నాయో దానిని కనిపెట్టాలి.

కాని నేనితః పూర్వమే చెప్పినట్లు ఆ ఆవిష్కారానికి గల మార్గం చాలా దీర్ఘమైనది, కష్ట భూయిష్టమైనది, పరిష్కరించవ లసిన అనేక వ్యూహాలు, సమస్యలతో నిండి వుంది, దాన్ని సాధిం చాలంటే నీలో వెనకడుగు వేయని తీవ్ర నిర్ణయం వుండాలి.

ఒక గొప్ప ఆవిష్కారం జరిగే తెలియని క్షేత్రం కోసం, కీకా రణ్యం మధ్యగా సాగే ఒక అన్వేషకుని యొక్క కంటక మార్గం లాంటిది అది. నూతన ఖండాలను

కనుగొనేందుకు ఎంత ఓర్పు, ధైర్య స్థైర్యాలు అవుసరమోతాయో కనీసం ఆ మాత్రమైనా అవి అవుసర మైయ్యేంత గొప్పది చైత్యపురుష ఆవిష్కారం. దానిని సాధిం చాలని తీర్మానించుకొన్న వ్యక్తికి, కొన్ని తేలికపాటి సలహాలు ఉపయోగ పడవచ్చు.

మొట్ట మొదటిది అన్నింటికంటే అతి ముఖ్యమైన విష యమేమిటంటే, మనస్సుకు ఆధ్యాత్మిక విషయాల మీద తీర్పు చెప్పగల సామర్థ్యం లేదు అనేది గ్రహించాలి. ఈ విషయాన్ని గురించి వ్రాసిన వారందరూ అలాగే అన్నారు. కాని దాన్ని ఆచరి ంచిన వాళ్ళు చాలా తక్కువే అని చెప్పాలి. అయినప్పటికీ ఆ మార్గం మీద ముందుకు పోవడానికి, ఏవిధమైన మనోభావాలను రూపొందించుకోవడంగాని, ప్రతిచర్యలకు పూనుకొనడంగాని చేయగూడదు, ఇది తప్పనిసరి.

వ్యక్తిగత సుఖ సంతోషాలకు, సంతృప్తికి, భోగానుభవానికి, వెంపర్లాడడం మానుకోవాలి. అభివృద్ధి కోసం మాత్రమే జ్వలించే అగ్నిలా జీవించాలి, నీ అభివృద్ధికి సాయపడే దేన్నైనా సరే స్వీకరించి, దానితో కావలసిన అభివృద్ధిని వెనువెంటనే సాధించుకోవాలి.

నీవు చేసే ప్రతి పనిలో సంతోషం పొందడానికి ప్రయత్ని ంచు, కాని దేన్నీ సంతోషం కోసం చేయవద్దు.

ఉద్రేకపడొద్దు. క్షోభ్యం గాని, కలత గాని చెందవద్దు. ఎటు వంటి పరిస్థితులెదురైనా ఎంతో ప్రశాంతంగా వుండు. ఇదంతా చేస్తూ, ఇంకా సాధించివలసిన అభివృద్ధి ఏమున్నదా అని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ వుండి, కాలం వృధా చేయకుండా వెంటనే సాధించు. భౌతిక సంఘటనల్లో, పైకి కన్పించేదే యదార్ధమని భావించొద్దు. ఎల్లప్పుడూ దేన్నో వ్యక్త పరచడానికి జరిగే అస్పష్ట ప్రయత్నాలే అవన్నీ. అసలు సత్యమెప్పుడూ మన, పైపై అవగాహన కందకుండా తప్పించుకు పోతూనే వుంటుంది.

ఇతరుల ప్రవర్తనకు కారణమైన వారి స్వభావంలో మార్పు తీసుకురాగల శక్తి నీకుంటే తప్ప ఇతరుల గురించి చెడుగా మాట్లాడకు. ఒక వేళ నీకా సామర్థ్యం వుంటే వారిని మార్చు, అంతేగాని పితూరీ చేయకు.

నీవేంచేస్తున్నా, నీముందు లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్న నీ గమ్యాన్ని మరవొద్దు. ఈ మహనీయ సాక్షాత్కారాన్ని సాధించడానికి నీవొక సారి పూనుకొన్న తర్వాత,

నీచమూ, ఉచ్ఛమూ అనేదేదీ వుండదు. నీ లక్ష్యసాధన, వేగంగానో, ఆలస్యంగానో జరిగేట్లు చేయడంలో అన్నీ సమాన ప్రాముఖ్యతగలవే.

ఆ మహా సాక్షాత్కారానికై నీవు చేసే కృషికి ఒక దృఢమైన ఆధారంగా నీదేహం నిలబడ్డానికి కావలసిన ద్రవ్యాన్ని అందించేం దుకు, నీవు తీసుకోబోయే ఆహారం ఉపయోగపడాలనీ, ఈ కృషికి అవుసరమైన స్థైర్యానికి, దృఢ దీక్షకు తగిన శక్తిని అందించాలనే ఆకాంక్షతో నీవు భుజించ బోయే ముందు కొద్ది సెకన్ల పాటు ఆహారం మీద ధ్యానించు.

శక్తిని కోల్పోయిన నీ నరాలకు తిరిగి శక్తినివ్వాలని, మే లుకొన్న తర్వాత నూతన జవ సత్త్వాలతో, ఈ మహా సాక్షాత్కార లబ్ధి కై తిరిగి సాగించే నీ పయనానికి కావలసిన స్థిర శాంతులు నీ మస్తిష్కానికి లభించేలా ఆకాంక్షిస్తూ కొద్ది క్షణాలు నిద్రకుపక్రమి ంచే ముందు ధ్యానించు.

ఈ మహాసాక్షాత్కార లబ్ధికై నీవు ముందుకు పోవడానికి నీవు చేసేపని సాయపడాలని లేదా కనీసం ఆటంకం కలిగించ కుండా వుండాలని, నీవు పనికుపక్రమించే ముందు ధ్యానించు.

నీవు మాట్లాడ బోయే ముందు, పలికే మాటలనొక్కసారి మననం చేసుకొని పరీక్షించుకొని, తప్పనిసరిగా పలుకవలసిన అవసరమున్న వాటినే పలుకు. ఈ మహాసాక్షాత్కారాన్ని సాధించే మార్గంపై నీ అభివృద్ధికేవిధమైన అపకారం కలిగించని వాటిని మాత్రమే బయటపెట్టు.

మొత్తం మీద నీ జీవన లక్ష్యాన్ని, నీ జీవన కార్యాన్ని ఎప్పడూ మరచి పోవద్దు. నీవు పొందవలసిన మహాసాక్షాత్కారాన్ని సాధించాలనే సంకల్పంతోనే సదా జీవిస్తూండాలి. నీ అస్తిత్వం యొక్క సమస్త కదలికలనీ అతిశయించి వుండి నిన్ను గమనిస్తూ నీపైన వుండే తేజోరాశియైన ఒక విహంగంలా, నీవేంచేస్తున్నా, నీవేమై వున్నావోదానంతట్నీ గమనిస్తుండే సంకల్పాన్ని నిలిపి వుంచుకోవాలి.

అవిశ్రాంతంగా పట్టుదలతో సాగే నీ కృషి ముందు నిలు వలేక అంతరంగంలో ఒక ద్వారం ఆకస్మికంగా తెరచుకొంటుంది. అమృతత్వాన్నందుకొన్నట్లు అనుభూతి కలిగించే, కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే, నీవదివరకే నివసించి వుండిన, సదా నివసించబోయే వైభవంలోనికి

ప్రవేశిస్తావు. నశించేది భాహ్య రూపాలు మాత్రమే. యదార్థంగా నీవేమిటో దానితో పోలిస్తే ఈ రూపాలు విడిచి వేయబడే జీర్ణ వస్త్రాల్లాంటివనే ఘనిష్ఠ అనుభవం నీకు కలుగుతుంది. ఆ వైభవం నీకు అమృతత్వం తప్పక లభిస్తుందనే అనుభూతిని కలిగిస్తుంది.

సమస్త బంధనాలనుండి స్వేచ్ఛ పొంది నిటారుగా తలె త్తుకొని నిలబడతావు. విశ్వ ప్రకృతిచే నీపై విధించబడిన పరిస్థితుల భారం క్రిందపడి నలిగిపోకుండా, దానిని సహించి, భరిస్తూ, ఎంతో శ్రమిస్తూ ముందుకు సాగడానికీ బదులు, తిన్నగా, స్థిరంగా, నీ భవిష్యత్తు నెరిగిన ఈ జీవితాన్ని నీ స్వాధీనంలో ఉంచుకొని సాగి పోగలుగుతావు.

అయినప్పటికీ, సర్వవిధ దేహ బానిసత్వంనుండి విడుదల, సర్వవిధ వ్యక్తిగత రాగబంధాల నుండి విముక్తి, చరమ మహోన్నత సాక్షాత్కారంకాదు. నీవు శిఖరానికి చేరుకొనే ముందు ఎక్కవలసిన ఇతర మెట్లున్నాయి. ఈ దశలననుసరిస్తూ భవిష్యత్తులో, భవిష్యత్తువైపు ద్వారాలను తెరచే, తెరువగల ఇతరమైన దశలున్నాయి.

- దివ్యమాత

అనువాదం - కె.వి. రావు

చైత్యీకరణ - ఆధ్యాత్మీకరణ - ఏకకాల సంభావ్యములా?

చైత్యీకరణానికి ఆధ్యాత్మీకరణానికి మధ్య తేడా వుంది. ఆధ్యాత్మీకరణ పైనుండి అవతరించే పరివర్తన. చైత్యీకరణ వ్యక్తి లోపల నుండి మన : ప్రాణ శరీరాలపై చైత్య పురుష, ఆధిపత్యం వహిస్తూ కలిగించే చైత్య పరివర్తన.

* * *

తొలుత చైత్యపురుష పరివర్తన కలగాలి. మన వర్తమాన స్వభావం అంతా ఆత్మ ఉపకరణంగా మారాలి. దానిపైన లేదా దానితో పాటే ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన సాగాలి. అంటే మన సత్తా సర్వత్రా ఉన్నత దివ్యకాంతి దివ్యజ్ఞానము, దివ్యఆనందం, దివ్యపరిశుద్ధత అవతరించాలి. ఆ అవతరణం మన జీవిత నిమ్న భూమికల్లో, మన దేహంలో, మన అవచేతన యొక్క అంధకారంలో సైతము జరగాలి. చివరగా అతిమానస పరివర్తనా ప్రభవం జరగాలి. దీనితో బాటు అతిమానసంలోనికి అధోభూమికల చేతన యొక్క ఆరోహణ పూర్తిగా జరగాలి. ఆ తర్వాత మన సత్తా స్వభావాలలోనికి అంతా కూడ అతిమానస చేతన రూపాంతరీకరణ కార్య అవతరణం జరగాలి.

* * *

హృదయ కేంద్రంలోని ఏకాగ్రతా శక్తి ఆ కేంద్రాన్ని తెరవాలి. ఆకాంక్ష, ప్రేమ,భక్తి, సమర్పణల శక్తి ద్వారా చైత్యాత్మను కప్పి ఉంచి నట్టి తెరను తొలగించాలి. తొలగించి ఆ చైత్యాత్మ మన : ప్రాణ శరీరా లను పాలించుటకై, దానిని ముందుకు తెచ్చి, వాటినన్నింటిని దైవం వైపు త్రిప్పాలి. అలా చేయుటలో ఆకార్యాన్ని వ్యతిరేకించే వాటన్నింటినీ తొలగించాలి. ఈ యోగంలో అదే చైత్య రూపాంతరీకరణం.

శిరస్సుపైనున్న ఏకాగ్రతాశక్తి, శాంతిని, నిశ్శబ్దతను, దేహ స్ఫురణ నుండి విముక్తిని, మనో జీవితాలతోగల తాదాత్మ్యం నుండి విముక్తిని,కొని తేవాలి. తద్వారా అది నిమ్న చేతన (మన : ప్రాణ శరీరాలు) తన పైనున్న ఉన్నత చేతనను కలిసికొనుటకై మార్గాన్ని తెరచి, ఉన్నత చేతనా శక్తులు (ఆధ్యాత్మిక స్వభావం) మనో జీవిత దేహాలలోనికి అవతరించునట్లు చేయాలి ఈ యోగంలోయీ పద్ధతి ఆధ్యాత్మిక రూపాంతరీకరణం అని పిలువబడుతుంది.

* * *

ఊర్ధ్వం నుండి అవతరించి స్థిరపడిన శాంతి, వెలుగు, జ్ఞానము, శక్తి, ఆనందముల సమాహారమే ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనము, అది ఆత్మను గూర్చిన, దైవాన్ని గూర్చిన, ఉన్నత విశ్వ చేతనను గూ ర్చిన, ఎరుకతోనుండును. అది నిమ్న చేతననంతా ఆధ్యాత్మిక చేతనగా పరివర్తన చెందించును.

* * *

ఆధ్యాత్మిక రూపాంతరీకరణం అనగా కేవలం ముక్తి కాదు.లేదా ఎలాంటి చేతనావతరణం లేకయే పొందగలిగే దైవ సాక్షాత్కారమూ కాదు. అది సామర్థ్యంతో కూడిన ఒక క్రియాత్మక ప్రక్రియ. అది వ్యక్తియందలి అధః చేతన వరకు ప్రతిభూమికలోను, నిశ్చలమైన క్రియాత్మకమైన తన ఆధ్యాత్మిక ఛేతనను ప్రవేశపెట్టును. ఈ ఆధ్యాత్మికచేతనను పూర్తిగా వదలితే, కేవలం పరిశుద్ధత, మనోవిజ్ఞానము, ప్రాణశక్తి నిశ్చలతవల్ల మాత్రమే ఆ ప్రక్రియ చేకూ రదు. అనగా నిశ్చలాత్మకమైన, క్రియాత్మకమైన దివ్యచేతనను క్రిందికి అన్ని భూమికల లోనికి కొని తెచ్చి, ప్రస్తుతమున్న చేతన స్థానమున ఆ దివ్యచేతనను పూర్తిగా ప్రతిష్ఠించుట అని అర్థము

* * *

మూలము: శ్రీఅరవిందులు: అనువాదము : బి. నరసింహయ్య

ప్రొద్దుటూరు

ఉపదేశోపాఖ్యానము (గుజరాతీమూలం)

ఈ రోజు మీకొక జ్ఞానబోధకమైన కథచదివి వినిపిస్తాను. ఇది పురాతన కాలానికి సంబంధించిన కథ. పూర్వకాలం అచ్చుయంత్రాలు, పుస్తకాలులేని రోజుల్లో ఒక్క గురువు, లేదా ఉపదేష్ట మాత్రమే జ్ఞానాన్ని పొందియుండేవారు. దాన్ని అర్హతగల వారికే ఉపదేశించేవారు. ఎవరైతే నేర్చుకున్న దాన్ని ఆచరణలో పెట్టగలరో వారే గురువు దృష్టిలో అర్హతగల వారి కింద లెక్క. మొదట ఒక తత్వాన్ని బోధించి, అది ఆచరణలో పెట్టటం చూసిన పిమ్మట మరొకదాన్ని బోధించడానికి సుముఖంగా ఉండేవారు.

ఇప్పటి పద్ధతి మారిపోయింది. ప్రతివారికీ పుస్తకాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. కాబట్టి అవి చదివిన తర్వాత ఆచరణలో పెట్టడం, పెట్టకపోవడం అతని ఇష్టమే. అంత వరకూ బాగానే ఉంది కానీ దానివల్ల కొంత మంది ఒక సందిగ్ధావస్థకులోనవుతున్నారు. చాలా పుస్తకాలు చదివిన వారు తాము బాగా చదువుకున్నారు కాబట్టి ఆచరణలో పెట్టడానికి కష్టపడనక్కర్లేదు; అన్నిరకాల అద్భుతానుభవాలు తమకు కల్గుతాయని ఆశిస్తారు. కానీ ఆతర్వాత "అన్నీ చదివి నేను యథాప్రకారంగా పూర్వంలాగే ఉన్నాను, అవే సంకట పరిస్థితులు, ఏమీ మారలేదు, ఏమీ సాధించలేదు" అనే మాటలు వింటూంటాము.

కానీ వారు ఒక్క విషయం మరిచిపోతున్నారు. వారు చదివిన దాన్ని ఆచరణలో పెడుతూ తగినంత అర్హత సంపాదించ కుండానే అపార మానసిక, మేధోపరిజ్ఞానాన్ని సంపాదించ కుంటారు. దానిని గురించి ఎంత సేపైనా మాట్లాడగలరు. కానీ ఆచరణలో పెట్టకపోవడం వల్ల వారి చైతన్యస్థితికీ, వారి భావాలకీ పొంతన ఉండదు.

ఇటువంటి నిదానంలేని వారికోసమే ఇప్పుడొక కథ చదివి వినిపిస్తున్నాను. పుస్తకాలు లేని ఆరోజుల్లో జ్ఞానం కోసం కేవలం ఒక గురువు పైనే ఆధారపడవలసి వచ్చేది. ఆ గురువు కూడా తన గురువునించి మాత్రమే ఆ జ్ఞానాన్ని సంపాదించి ఉండాలి. నీకు కావాలంటే ఆ గురువు నిన్ను పరిశీలించి నీకు అర్హత ఉన్నట్లు తోస్తేనే నీకు బోధిస్తాడన్నమాట.

(శ్రీమాత కథ ఆరంభిస్తారు)

ఒకానొకప్పుడు జునూన్ మహాశయుడని ఒక తపస్వియైన పండితోత్తముడుండేవాడు. ఆయన అనుభవజ్ఞుడైన జ్ఞాని కావడంవల్ల అందరి

గౌరవ అభిమానాల్ని పొందేవాడు. చాలా మంది బాలురు, యువకులు జ్ఞానోపదేశానికై ఆయన ఆశ్రమానికి వచ్చి చాలాకాలం అక్కడే ఉండి అనేక శ్రమలకోర్చి పాండిత్యం సంపాదించి తిరిగి వెళ్ళేవారు.

ఒకరోజు యూసఫ్ హుస్సేన్ అనే యువకుడు ఆయన దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు అతనెవరో తెలుసుకోకుండా ఆశ్రమంలో ఉండటానికి అనుమతిచ్చాడు. నాలుగు సంవత్సరాలు గడిచిన తర్వాత అతన్ని పిలిచి గురువుగారు "ఎందుకిక్కడికి వచ్చావు" అని ప్రశ్నించారు. మతోపదేశం కోసమని అతను సమాధాన మివ్వగా వెంటనే గురువు ఒక సేవకుని పిలిచి" నేను చెప్పిన ప్రకారం పెట్టెను తయారు చేశావా" అని అడుగుతాడు. సేవకుడు అది తయారుగా ఉందని చెప్పగా ఆ పెట్టెను తెప్పించి దాన్ని యూసఫ్‌కిచ్చి ఈ విధంగా చెపుతాడు, "నీవు ఈ పెట్టెను జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్ళి నీలా నది ఒడ్డున ఉన్న నామిత్రునికి అప్పగించి రా. ఏ విధమైన పొరపాటు చేయకుండా ఇచ్చి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత నీకు ఉపదేశం ప్రారంభిస్తాను." ఆ విధంగా ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పి పెట్టెనిచ్చి నీలా నదికి వెళ్ళే మార్గాన్ని వివరిస్తాడు. యూసఫ్ పెట్టె తీసుకొని గురువుకి పాదాభి వందనం చేసి బయల్దేరుతాడు.

గురువుగారి మిత్రుడుండేది చాలా దూరప్రదేశం కావటంవల్ల, వాహన సౌకర్యాలు లేని కాలం కావడంవల్ల, యూసఫ్ కాలినడకనే బయల్దేరాడు. అతను ఉదయమంతా నడిచి మధ్యాహ్న సమయంలో ఎండ తీవ్రంగా ఉండటం చేత ఒక చెట్టు నీడన విశ్రమిస్తాడు. అతని చేతనున్న పెట్టె చాలా చిన్నది. ఇంతవరకూ గురువుగారి మాటలు తలుచుకుంటూ బయల్దేరిన యూసఫ్ పెట్టె సంగతి పట్టించుకోలేదు.

ఇప్పుడు కొంచెం సేదదీరగానే మనస్సులో ఆలోచనలు మొదలైనాయి. అటువంటి సమయాల్లో మనస్సులో వెర్రి మొర్రి ఆలోచనలు కలగకుండా ఉండవు. "అబ్బ! పెట్టె ఎంతముద్దుగా ఉందో! తాళం కూడా వేసినట్టులేదు. చాలా తేలికగా కూడా ఉంది. అసలు లోపల ఏమైనా ఉన్నదా?" అనుకుంటూ తెరిచి చూడాలని చేయి చాపాడు "ఏమో! ఖాళీగానే ఉందేమో! అయినా నాకెందుకు? గురువుగారు తమ మిత్రునికి ఇమ్మన్నారు. అంతే. అంతవరకే." అనుకుంటూ కొంతసేపు స్థిమితంగా కూర్చున్నాడు. కానీ మనస్సు మాత్రం

ఊరుకోలేదు. "ఇంత చిన్న పెట్టె, లోపల ఖాళీగా ఉన్నట్లుంది. పైగా తాళం కూడాలేదు. తాళం వేయలేదు కాబట్టి లోపల విలువైనవి ఏమీ ఉండకపోవచ్చు. ఒక్కసారి మూతతీసి చూస్తే నష్టమేమీ ఉండదుగా! మళ్ళీ వెంటనే మూసేయవచ్చు."

ఈ విధంగా యూసఫ్ ఊహలన్నీ ఆ పెట్టే చుట్టూ తిరగడం మొదలు పెట్టాయి. ఇక వాటినుంచి తప్పించుకోవడం అతని వశంకాలేదు. ఒకే ఒక్కసారి చూసి మూసేద్దామనుకుంటూ చేయి చాచీ, ముడిచీ చిట్టచివరకు మెల్లగా, జాగ్రత్తగా పెట్టె మూత తెరిచాడు. ఇట్లా మూత తీసీ తీయడంతో అందులోనుంచి ఒక చిట్టెలుక అమాంతం కిందకు దూకి పారిపోయింది. ఆ ఎలుక ఎంతో సేపట్నుంచీ ఊపిరాడక అందులో ఉందేమో, ఒక్క క్షణమైనా ఆలస్యం చేయకుండా ఎటో పారిపోయింది.

యూసఫ్‌కి మతి పోయినంత పనైంది. దిగ్భ్రాంతితో కళ్ళు పెద్దవి చేసిచూశాడు. ఖాళీ పెట్టె కనిపిస్తోంది. గుండెదడ ప్రారంభమైంది. ఇంతాచేసి ఆ మహాత్ముడు ఒక చిట్టెలుకను పంపించాడు. నేను దాన్ని గూడా చివరి దాకా తీసుకెళ్ళ లేకపోయాను. చాలా పెద్ద పొరపాటు చేశాను. ఇప్పుడిక చేయవలసిందేమిటి? యూసఫ్ చాలా చింతించాడు. చేసేదేమీ లేక చెట్టు చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేశాడు. దిగాలుపడి పైకీ కిందికీ రోడ్డు వైపుకీ చూస్తూ చేతులు వణుకుతుండగా ఖాళీపెట్టె మూత పెట్టి పట్టుకొని ప్రయాణం కొనసాగించాడు.

నీలా నదిగట్టు దాకా వెళ్ళి గురువుగారి స్నేహితుని చేరి పెట్టెని అందజేసి తప్పు చేయడం వల్ల బిక్కుబిక్కుమంటూ ఒక మూలన నిలబడ్డాడు. ఆ స్నేహితుడు ఒక గొప్ప యోగికావటం వల్ల పెట్టె తెరిచి చూసి విషయం అర్థం చేసుకున్నాడు. "నాయనా! యూసఫ్, ఎలుకను పోగొట్టుకున్నావుగదా! ఇక గురువుగారు నీకు ఉపదేశం ఇవ్వరు. సంపూర్ణమైన స్వాధిపత్యముంటేగానీ పరమమైన జ్ఞానం పొందటానికి అర్హులుకారు. నీసంకల్పశక్తి పైన గురువుగారికి నమ్మకం లేకపోవడం వల్లనే ఈ చిన్న చమత్కారంతో నిన్ను పరీక్షించారు. ఒక అల్పమైన ఎలుకను పెట్టెలో జాగ్రత్తగా ఉంచి అప్పగించలేక పోయావుగదా! పెద్దపెద్ద ఊహలను తలలో ఎట్లా భద్రపరుచుకోగలవు? విలువైన జ్ఞానాన్ని

హృదయంలో ఎలా పదిలపరుచుకోగలవు? ఏదీ నిరర్థకంగాదు. గురువుగారి దగ్గరకు తిరిగివెళ్ళి నిష్ఠ, నిలకడ నేర్చుకో. అలా అర్హత సంపాదించుకొని ఏదో ఒకనాడు ఆ మహాత్మునికి నిజమైన శిష్యుడివి కాగలవు.

ఖిన్నుడై తిరిగి వచ్చి యూసఫ్ గురువు గారితో తను చేసిన తప్పు వివరించినప్పుడు ఆయన "యూసఫ్! నీవొక సదవకాశాన్ని జారవిడుచుకున్నావు. ఏంచేస్తాము. అల్పమైన ఎలుకను జాగ్రత్త చేయలేని వాడివి, నిధులన్నిటిలోకీ అత్యంత విలువైన దివ్యసత్యాన్ని ఎలా నిలుపుకోగలవు? దానికి ఎంతో ఆత్మ సంయమనం అవసరము. నువు ముందర అది నేర్చుకో. నీ మనస్సు నీ అధీనంలో ఉంచుకోవడమెలాగో తెలుసుకో. అది లేకుండా ఎటువంటి పెద్ద విషయాలనూ సాధించలేవు.

సిగ్గుతో తలదించుకొని వెళ్ళిపోయిన యూసఫ్‌కి అప్పట్నించీ స్వాధిపత్యం ఎలా సాధించాలా అనే ఆలోచన తప్ప వేరే ఆలోచన లేదు. అలా ఆలోచిస్తూ సంవత్సరాల తరబడి కష్టపడి, కఠోర దీక్షతో తపస్సు చేసి చివరకు తన స్వభావాన్ని నియంత్రించడం అలవరచుకున్నాడు. గురువుగారి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు అతని సంసిద్ధతను చూసి ఆ మహాత్ముడు ఆనంద భరితుడైనాడు. ఆ విధంగా యూసఫ్ జునూన్ మహాత్ముని దగ్గర ఉపదేశ సారాన్ని పొందాడు. కొంతకాలం గడిచిన తర్వాత యూసఫ్ గొప్ప విజ్ఞతను, పరిపూర్ణతను సాధించి ఇస్లాంమతంలో ఒక అసాధారణ సిద్ధునిగా పేరు పొందాడు.

ఈ కథ చెప్పి శ్రీమాత పిల్లలతో ఇంకా ఇలా చెపుతున్నారు. ఇదంతా ఎందుకు చెపుతున్నానంటే అసహనమనేది ఉండ కూడదనీ, జ్ఞానాన్ని పొందాలనుకుంటే అది తప్పనిసరి నియమమనీ, మీరే జ్ఞానం సంపాదించినా కూడా దాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలంటే ఆత్మ సంయమనం ఉండాలి.

ఇక్కడకు వచ్చి ఉంటున్న మీకందరికీ అనేక విషయాలు చెప్పడం జరిగింది. ఒక సత్యలోకంతో మీకు సంసర్గముండేటట్లు చేశాను. మీరు అందులోనే జీవిస్తున్నారు. ఆ గాలే పీలుస్తున్నారు. మీలో ఏకొద్ది మందైనా ఆచరణలో పెడితే దానికి విలువ ఉంటుందని గ్రహించారా? మంచి విషయాలను అర్థం చేసుకొని వాటి ప్రకారం జీవిస్తూ, వాటిని సిద్ధింపచేసుకునే ప్రయత్నం ముఖ్యం, కేవలం జ్ఞానాన్ని గురించీ, చైతన్యాన్ని గురించి మాట్లాడుతూ, ఆత్మసమానత్వం, సార్వత్రికం,

అనంతత్వం, శాశ్వతత్వం, పరమసత్యం, దైవసన్నిధి అంటూ కబుర్లు చెపితే అది వ్యర్థప్రేలాపనే అవుతుందనే విషయం మీలో ఎంత మందికి తెలుసు? "ఇక్కడ నేను చాలా కాలంగా ఉన్నాను. నా ప్రయత్నాలకి తగిన ప్రతిఫలం రావాలి" అని అనుకోకండి. నిరంతర ప్రయత్నం, ఓరిమి, నిశ్చలత్వం ఉంటే నీ బలహీనతలను, లేకితనాన్ని, అల్పబుద్ధిని అధిగమించి ఆత్మ సంయమనం సాధించగలవు. అహం లేకుండా ప్రేమించలేని వాళ్ళు దివ్యప్రేమను గురించి మాట్లాడితే ప్రయోజనమేముంటుంది? భూత, వర్తమానాలతో పూర్తిగా మమకారం పెట్టుకున్నవాళ్ళు అమరత్వాన్ని గురించి మాట్లాడితే అర్థమేముంటుంది? అన్నీ పొందాలనుకున్నప్పుడు దానికోసం ఏమీ వదులుకోనంటే ప్రయోజనముండదు.

మీరంతా చాలా చిన్న వాళ్ళు కాబట్టి మీరనుకున్న గమ్యం చేరటానికి అవసరమైన మూల్యం చెల్లించాలనే విషయం తెలుసుకోండి. ఇంకా పరమమైన సత్యాలను అర్థం చేసుకోవాలను కున్నప్పుడు మీ దినచర్యలో వాటిని ఆచరించడం తప్పనిసరి.

- శ్రీమాత

అనువాదం : అమరవాది ప్రభావతి

అమరవాది వేంకట రామశాస్త్రి

ఇహలోకం - పరలోకం

శ్రీఅరవిందుల (పూర్ణ)యోగం

భారతావని ఆత్మగూర్చి నీ వ్యాఖ్యానంపైన, పరలోకం విషయం పక్కనపెట్టి ఇహలోకం సంగతి ఆలోచించడానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి అని నీ మిత్రుడు చేసిన వ్యాఖ్యానాలపై నా భావాలు ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను. ఏ సందర్భంగా నీ మిత్రుడు ఆ వ్యాఖ్య చేశాడో నాకు అర్థం కావడంలేదు. ఇహలోకం అంటే అతని అర్థం ఏమిటో తెలియదు. ఈ విషయంలో నా భావాలు చెప్పడం అవసరం. నేను భారతదేశం వచ్చినప్పటి నుండి నా జీవితం, నా యోగం ఇహలోకం చుట్టూ, పరలోకం చుట్టూ విస్తరించివున్నాయి. ఏ పార్శ్వంలోనూ దేనినీ విడిచిపెట్టలేదు. ఇహలోకంలోనివే మానవ ప్రయోజనాలు, పురుషార్థాలూ. అవన్నీ చాలావరకు నా మనోపరిధిలో ప్రవేశించాయి. రాజకీయాలు బాగా కొన్ని నా జీవితంలో అడుగుపెట్టాయి. బొంబాయిలో అపోలోబందర్ వద్ద

భారతభూమిపై అడుగు పెట్టగానే నాకు ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు కలిగాయి. అవి ఇహలోకానికి, భిన్నమైనవికావు. ఆ అనుభవాలు ఇహలోకంపై అపారమైన, ప్రగాఢమైన ముద్రవేశాయి. భౌతిక ప్రదేశ మంతటా 'అనంతం' పరివ్యాప్తమైనట్లు, భౌతిక వస్తువులలో, దేహాలలో అంతస్థిత దైవం భాసిస్తున్నట్లు భావాలు కలిగాయి. అదే సమయంలో నేను అతిభౌతిక ప్రపంచాలలో, భూమికలలో ప్రవేశించిన అనుభూతి కలిగింది. భౌతిక స్తరంపై వాటి ప్రభావాలు తెలిసాయి. అందువల్ల ఈ అస్తిత్వానికి గల రెండు అంతిమ తీరాల మధ్య ఎటువంటి భిన్నత్వాన్నికాని, సామరస్యంలేని వ్యతిరేకతనుగానీ నేను అంగీకరించలేను. నా దృష్టిలో సర్వము బ్రహ్మమయమే భగవంతుడు సర్వత్రా దీపిస్తున్నాడు. ఈ ఇహలోకాన్ని త్యజించి, పరలోకాన్ని ఎంచుకోవడానికి ప్రతి వ్యక్తికీ హక్కువుంది. ఆ నిర్ణయం వల్ల అతనికి శాంతి దొరికితే అతను ధన్యుడే. అయితే శాంతిని పొందడానికి అటువంటి త్యాగం చేయాలని నేననుకోను.

నా యోగంలో ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక ప్రపంచాలకు స్థానం వుంది. అంతేకాదు. మానవ హృదయాలలో, ఈ భౌతిక జీవన సరళిలో భగవత్ చైతన్యాన్ని, భగవత్ శక్తిని నెలకొల్పడానికి నా యోగం ద్వారా ప్రయత్నాలు సాగించాను. అది వ్యక్తిగత మోక్షం కాదు. ఈ భూమిపై దివ్యజీవనం స్థాపించడమే నా లక్ష్యం. ఈ లక్ష్యం పరిధిలోకి భౌతిక లక్ష్యాలు, భౌతిక విషయాలు కనుక వస్తే, ఆ లక్ష్యంలోని ఆధ్యాత్మికతత్వం ఏ మాత్రం కలుషితం కాదు. ఆ లక్ష్యంలోని భారతీయత అసలు దెబ్బతినదు. ఇదే నా ఉద్దేశ్యం. అది ఎప్పటికీ మారదు. ఈ ప్రపంచ యదార్థత, ప్రకృతి, వస్తువులు, భగవంతుని విషయంలో అదే నా దృక్పథం, నా అనుభవం. వాటికెనుక గల పూర్ణసత్యం అదే. అందువల్లనే దీనిని పూర్ణయోగం అన్నాను. ఇటువంటి పూర్ణయోగ పద్ధతిని తిరస్కరించవచ్చు. నమ్మకపోవచ్చు. పరలోకం ఆధ్యాత్మిక అవసరం అని వారు నమ్మవచ్చును. అయితే అటువంటి భావాలు ఉంటే ఈ పూర్ణయోగం అసంభవం అవుతుంది. ఇతర ప్రపంచాల అనుభవాన్ని నా యోగంలో పొందుపరిచాను. అంతేకాదు. పరమోన్నత పరాత్పర (Supreme Spirit) భూమిక, ఇతర భూమికలు, మన జీవితంపైన, భౌతిక ప్రపంచంపైన వాటి ప్రభావాలన్నీ ఈ యోగంలో చేర్చబడ్డాయి. పరమోన్నత పురుషుని, లేదా ఈశ్వరుణ్ణి సాక్షాత్కరింప

చేసుకోవాలని, శివుడు, ప్రపంచ ప్రభువును, మన ఆత్మల అధినాయకునిగా కృష్ణుని సిద్ధింప చేసుకోవాలని మాత్రమే ఎవరైన పట్టు పట్టవచ్చును. ఈ యోగంలో ప్రధానమైన ఫలితాలు పొంది, తరువాత పూర్ణ ఫలితాలవైపు తిరగవచ్చును. అయితే దివ్యజీవన ఆదర్శాన్ని, పరమాత్మ జయించిన ఈ ప్రపంచాన్ని వారు ఆమోదించివుండాలి. సృష్టి అంతటా మెరిసే ఈ మహాసత్యం, ఈ ప్రపంచం అనుభవం వల్ల ఒక నిర్ణీత దృక్పథానికి వచ్చిన నాకు దివ్యజీవనం, సావిత్రి గ్రంథాలు రాయడానికి ప్రేరేపణ కలిగింది. ఈశ్వర సాక్షాత్కారం అతిప్రధాన లక్ష్యం. అందులో సందేహం లేదు. కాని భక్తి, ప్రేమలతో భగవంతుని దరి చేరడం, ఒకరు చేసే నిత్య కర్మలతో ఆయన్ని సేవించడం, ఆయన్ని తెలుసుకోవడం, కూడా పూర్ణయోగం పథంలో ముఖ్యమైనవి. మేధాస్ఫూర్తితో మాత్రమే కాకుండా, ఆధ్యాత్మిక అనుభవ ధారలో భగవంతుని తెలుసుకొనడం కూడా పూర్ణయోగ మార్గంలో ఆవశ్యకమే.

* * *

ఒక ఆశ్రమవాసి అన్నట్లు ఈ ఆశ్రమం ఆధ్యాత్మిక, అతిమానస యోగం చేసే ఒక పరిశోధనాగారం కాబట్టి, భిన్న మానవాళికి చెందిన వారందరికే ప్రాతినిధ్యం కల్పించడం అవసరం. అనివార్యం. అనుకూలమైన, అనుకూలం కాని భిన్న మనస్తత్వాలు గలవారిని ఈ రూపాంతర పరిధిలోనికి తేవాలి. ఒకే వ్యక్తిలో ఈ రెండు విభిన్న ధోరణులు కలిసిపోయి ఉంటాయి. ప్రాణికమైన ఇబ్బంది లేని వారు, కేవలం సాత్విక, సంస్కారం వంతులు యోగం కోసం వస్తే, ఈ రూపాంతర ప్రయత్నం విఫలం అవుతుంది. ఎందుకంటే, పృథ్విప్రకృతిలో ప్రాణికతత్వాన్ని ఎదుర్కొని జయించడం జరగలేదు. కొన్ని నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో మానస, ప్రాణిక, భౌతిక కోశాలపై అధిమానస (overmental) ఆవరణను నిక్షిప్తం చేసి, ప్రభావితం చేయవచ్చును. కాని మానవప్రకృతిని అతిమానస, సార్వభౌమ రూపాంతరీకరణం చేయడం సంభవించ లేదు.

ప్రపంచం నలుమూలల నుండి, భిన్నజాతుల వారు ఆశ్రమానికి రావడం జరిగింది. అటువంటి సామూహిక యోగ సరళిలో ప్రతి భూమికను శోధించి, పరివర్తనం కావించాలి. కాబట్టి, అనేక కష్టాలు ఎదురవుతాయి. ఈ పరిశోధనశాలలో ప్రాథమిక కార్యసరళి పూర్తికాగానే, జీవితంలోని అన్ని కోణాలు రూపాంతరం చెంది తీరతాయి.

మామూలుగా కనిపించే మానవ సహవాస ధోరణులకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేదు. (అయితే ఆశ్రమవాసుల మధ్య సుహృద్భావం, మర్యాద, ఇతరుల భావాలను గౌరవించడు మాత్రం ఉన్నాయి.) ఎందుకంటే ఆశ్రమలక్ష్యం అది కాదు. ఒక వినూత్న చైతన్యంలో సమైక్య బంధం - అది లక్ష్యం. ఎవరికి వారు మొదటగా సాధన చేసి, కొత్త చైతన్యం పెంపొందించుకోవాలి. ఏకత్వం సాధించాలి.

సాధకులలోని తప్పుల్ని, పైనుండి అవరోహించే దైవ మహత్కాంతి తొలగించి తీరాలి. సాత్విక పంథాలోనే వున్నవారి ప్రకృతిని ఒక సాత్విక నియతి మార్చివేస్తుంది.

* * *

ఈ ఆశ్రమం మామూలు ఆశ్రమాల లక్ష్యంతో కాకుండా వేరే లక్ష్యంతో సృష్టించబడింది. జీవితాన్ని పరిత్యజించడం ఈ లక్ష్యం కాదు. మరో జీవన సరళి, రూపాన్ని పరిణమింపచేయడానికి కేంద్రబిందువుగా ఈ ఆశ్రమం పనిచేస్తున్నది. చిట్టచివరి ఈ జీవన రూపం ఉన్నతతర ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో ప్రదీప్తమై, మరింత ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని సంతరించుకుంటుంది.

* * *

ఇది ఇతర ఆశ్రమాలవంటిది కాదు. ఇందులో, సభ్యులు సన్యాసులుకారు. ఇక్కడ యోగలక్ష్యం మోక్షం కాదు. మనిషిని ఆధ్యాత్మికంగా సన్నద్ధంచేసే పనిఇది. అటువంటి పని యోగ చైతన్యంపై, యోగ శక్తిపై ఆధారపడి వుంటుంది. మరోపునాది లేదు. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక సన్నద్ధతలో భాగంగా ప్రతిసభ్యుడు ఏదో ఒకపని చేయడం జరుగుతుంటుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె. యజ్ఞన్న

మృత్యుదేవత కర్తవ్యం సృష్టిని జాగృతపర్చటం

సూక్తులు :-

1. ఈ జగత్తు 'మృత్యువు' చేత నిర్మించబడింది, తన మనుగడ కోసం, మృత్యువును రద్దు చేయగలవా? అప్పుడు జీవనం కూడా నశిస్తుంది. మృత్యువుని నీవెప్పుడూ తుడిచి పెట్టలేవు. కాకపోతే జీవన విధానాన్ని ఇంతకంటె ఉన్నతంగా మార్చుకోగలవు.

2. ఈ ప్రపంచం ద్వేషంచే నిర్మించబడింది, తన మనుగడ కోసం. ద్వేషాన్ని నిర్మూలిస్తావా? అయితే మరి ప్రేమకూడా నశిస్తుంది. ద్వేషాన్ని నీవు రూపుమాపలేవు, కాని, అందుకు వ్యతిరేకంగా దానిని ఉన్నతంగా అమిత ప్రేమానందాలుగా రూపాంతీ కరించవచ్చు.

3. ఈలోకం అవిద్య మరియు పొరపాటు వీటిచేత నిర్మాణం కాబడింది, (తమను) తాము గుర్తెరగడం కోసం. అజ్ఞానం పొరపాటు - లను నిర్మూలిస్తావా? అపుడు విజ్ఞానమూ ఉండదు. అజ్ఞానం, పొరపాటు - లను తుడిచి పెట్టలేవు; కాని వాటిని పూర్తిగా, దేదీప్యమానంగా అతిశయించే వివేకంగా, రూపాంతీకరించగలవు.

4. జీవితం మాత్రమేవుండి మృత్యువు లేకపోతే శాశ్వతత్వానికి మనుగడ లేదు. ప్రేమ మాత్రమే ఉండి ద్వేషం లేకపోతే ప్రేమ నిరుత్సాహము, క్షణికానందంగా మాత్రమే మిగిలిపోతుంది. హేతువాదం మాత్రమే మిగిలిపోతుంది. హేతువాదం మాత్రమేవుండి అజ్ఞానం లేకపోతే మన వుత్తమొత్తమసిద్ధులన్నీ సాధారణ తర్కానికి, ప్రాపంచిక విషయ పరిజ్ఞానానికి మాత్రమే పరిమితమయిపోతాయి.

5. రూపాంతీకరింపబడిన మృత్యువు శాశ్వత దివ్యజీవనంగా అంటే అమృతత్వంగా పరిణామం చెందుతుంది. ద్వేషం పట్టలేని పారవశ్యంతో కూడిన దివ్య ప్రేమగా పరిణమిస్తుంది. విజ్ఞాన, వివేకాలకతీతంగా ఉత్సాహభరితంగా గంతులు వేసే దివ్యతేజంగా, అజ్ఞానం రూపాంతరం చెందుతుంది.

శ్రీమాత ఇంతకుముందు చెప్పినది

"ప్రార్థన ఎందుకు? ఆకాంక్ష దేనికి? ఈ అడగడం యేమిటి? భగవంతుడు ఏదనుకుంటాడో అది చేస్తాడు. ఏది చేస్తాడో అదే అనుకుంటాడు. ఇలా కొంతమంది వితండవాదం చేస్తారు. అది నిజమే! ఆవిషయం పదేపదే చెప్పక్కరలేదు. కాని "ఓప్రభూ! నీ దర్శన భాగ్యం కలిగించు అన్న గాఢప్రచోదితమైన అభ్యర్థన మరింత తీవ్ర దివ్య ప్రకంపనలతో భగవద్దర్శనానికి దగ్గర చేరుస్తుంది.

లేనట్టయితే పరమాత్మ యీ సృష్టిని యథాతథంగా యెప్పటికీ సృష్టించి వుండేవాడు కాదు. గాఢమైన దివ్య ఆకాంక్షలో ఒక ప్రత్యేక శక్తి, ఒక ప్రత్యేక

ఆనందం, ఒక ప్రత్యేక ప్రకంపన ఉన్నాయి. అవే సృష్టికి పునరుజ్జీవనం ప్రసాదిస్తాయి.

అందుచేతనే పాక్షికంగా, కొంచెం కొంచెంగా సృష్టి వికాసం జరుగుతుంది. ఒక శాశ్వత పరిపూర్ణ ప్రపంచం, పరిపూర్ణతతో శాశ్వతంగా అభివ్యక్తమయి ఉండిఉంటే కొంచెం క్రమం జరిగే ప్రగతిలో వుండే ఆనందం కరువయి వుండేది.

శ్రీమాత వ్యాఖ్యానాలు

అదే భావం, అంటే, ప్రతికూలత, వైరుధ్యాలు ప్రగతికి ప్రేరణలు. అభివ్యక్త, అనభివ్యక్తాలకతీతంగా ఉన్న దివ్య ప్రేమతత్వంకి నిరుత్సాహంతో లేదా ద్వేషంతో పనిలేదు. శ్రీఅరవిందుల వారి అభిప్రాయంలో మాత్రం, యీ వైరుధ్యాలు, వ్యతిరేకతలు అతి త్వరితంగా, అత్యంత సఫలీకృత మార్గాల ద్వారా పదార్థ ప్రపంచాన్ని తీర్చిదిద్దుతాయి. అందువల్ల దాని అభివ్యక్తీకరణ వేగవంతం అవుతుంది.

ఒక అనుభవంగా చెప్పాలంటే యిది ఖచ్చితంగా ఇంతే. అంటే-ఎలాగంటే శాశ్వత పరమోన్నత దివ్యప్రేమతో అనుబంధం ఏర్పరచుకున్నపుడు ఒక మానసిక అనుభూతి, సంవేదన కలుగుతుంది. ఇది మానసిక అవగాహన కాదు. (కాని) ఇది ఒకరకంగా వాస్తవికమైనదే. అత్యంత తేజోవిరాజితమయిన పదార్థ చైతన్యం, ఎంత మహత్తరంగా తీర్చిదిద్దబడి తయారు కాబడినా దానికి‘ తత్’ That- ను అభివ్యక్తీకరించటం అసాధ్యమే. మొట్టమొదట ఈ రకమైన అశక్తతా అనుభవం కలుగుతుంది. తర్వాతే ఒకరకమైన అనుభూతి కలుగుతుంది. One cannot call it exactly cruelty, because it is not cruelty as we know it - ఖచ్చితంగా చెప్పలేని ఏదో ఒక అస్పష్టరూపం అభివ్యక్తమవుతుంది. అది మనం అనుకుంటున్న ద్వేషం కాదు, కాని యీ పరిస్థితులన్నింటి పరిధిలో ఒక ప్రకంపన రూపంలో అభివ్యక్తం అవుతుంది. ఇది ఇక్కడ అభివ్యక్తమైన ప్రేమను తిరస్కరిస్తుంది. స్పష్టంగా చెప్పాలంటే పదార్థ ప్రపంచంలో ప్రేమ అభివ్యక్తికి, ఏదో, అడ్డుపడుతోంది. సాధారణ ప్రపంచం గురించి నేను చెప్పడం లేదు. ప్రస్తుత చైతన్యం at its highest గురించి మాట్లాడుతున్నాను. ఈ ప్రతికూలతను ఢీకొన్న చైతన్యంలో ఒక భాగం (పాక్షిక చైతన్యం) ప్రేమమూలమునకు నేరుగా విజ్ఞాపన చేస్తున్నది. అదొక అనుభవం. జరిగిన దాన్ని గురించే నేను

మాట్లాడుతున్నారు. ఈ తిరస్కార అనుభవం లేకుండా దానికంత గాఢత ఉండేది కాదు. అడ్డాలు తొలగింప బడినాయి. అంతకు ముందు ప్రత్యక్షంకాలేని విధంగా ఒక వెల్లువలా యెల్లలన్నీ ఛేదించుకుని ఇంతకు ముందెప్పుడూ వ్యక్తం కాబడనిది వ్యక్తం కాబడింది.

జీవన్మరణ సమస్యగా అందరూ పరిగణించే అనుభవం లాగే దీనిని ఎవరైనా చూస్తారు. సావిత్రిలో చెప్పినట్లు మరణం లేక మరణ సంభావ్యత గురించిన నిరంతర దీర్ఘాలోచన ఆ రకమైనదే. పుట్టింది మొదలు గిట్టేవరకు మనల్ని విడవకుండా నిరంతరం తోడుగావుండే మిత్రుడే యీ మృత్యుభీతి. దీనితోపాటు మన జీవకణాల్లో నిక్షిప్తమైన ఒక శాశ్వత దివ్యశక్తి కోసం తీవ్రస్థాయిలో పిలుపు ఉంటుంది. ఈ నిరంతర మృత్యు భయం లేకుంటే తీవ్రస్థాయిలో ఆ పిలుపు ఉండదు. అయితే ఇవన్నీ పరమాత్మ అభివ్యక్తిని వేగిరపరచి పరిపుష్టం చేసే మార్గాలుగా మనం అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే సాధనాలు మొరటు. ఎందుచేతనంటే అభివ్యక్తీకరణ కూడా మొరటే. ఇది పరిపూర్ణతను సంతరించుకొని, అభివ్యక్తీకరణకి సంసిద్ధమయేకొలదీ, ఈ మొరటు మార్గాలన్నీ సూక్ష్మమార్గాలుగా మారుతాయి. అభివ్యక్తీకరణ నిరంతర ప్రగతి దాయకమైనది. ప్రపంచం మూర్ఖమైన వ్యతిరేకతల అవసరం లేకుండా ప్రగతి సాధిస్తుంది. స్పష్టంగా చెప్పాలంటే ప్రపంచమింకా బాల్యావస్థలోనే వుంది. మానవ చైతన్యం ఇప్పటికీ శైశవ దశలో వుంది.

ఇది అతిస్పష్టమైన అనుభవం.

దీనిననుసరించి ప్రగతిసాధనకి, భూమి మరణించాల్సిన అవసరం లేదు. మరణమిక ఎంతమాత్రం ఉండదు. ప్రగతి సాధనకి భూమివేదన పడాల్సిన అవసరం లేనపుడు బాధనేది లేకుండా పోతుంది. అలాగే ప్రేమించాలంటే ద్వేషించాల్సిన పని లేనపుడు ద్వేషమే ఉండదు. అత్యంత త్వరితంగా, ప్రభావిత మార్గాల ద్వారా జడత్వం నుండి బయటపడే మార్గం ఇదే. ఇదే సాఫల్యానికి దారితీస్తుంది.

(సుదీర్ఘ మౌనం)

సృష్టికి ఒక స్పష్టమైన దృక్పథం వున్నది. అది అత్యాధునిక మైనది కావచ్చు. అదే గందరగోళం, తికమక, నిరభిమానం లాంటి వాటి నుంచి

తప్పించుకోవలసిన అవసరం. గందరగోళం, తికమక పరిస్థితిని తమకనుకూలంగా మార్చుకోడానికి వీలైనంతవరకు ప్రయత్నిస్తాయి. అప్పుడు అవి ఘర్షణ విఫల ప్రయత్నం, వ్యర్థ ప్రయాస అవుతాయి. అది నువ్వేస్థాయిలో వున్నావో దాని మీద ఆధారపడి వుంటుంది, కాని పదార్థ ప్రపంచం క్రియలో పనికిరాని క్లిష్టతన్న మాట. సమన్వయలోపం. అపార్థాలు, గందరగోళం, తికమకలు. దీనినే వక్రత్వంగా వేదాలలో పేర్కొనడం జరిగింది. దీనికి సమానార్థక పదం నాకు తెలియదు. ఇది ఏదో ఒక మెలిక. సూటిగా చివరివరకు పోవడానికి బదులుగా అనవసరమయిన గజిబిజి. నిరాడంబరంగా జరిగే స్వచ్ఛమైన దైవ కార్య నిర్వహణకి, సామరస్యానికి ఇది వ్యతిరేకం, సారళ్యత సూటిగా పశివానివలె ఉంటుంది. కావల్సినది సూటిగా ఉండటమే. పనికిమాలిన డొంక తిరుగుడు కాదు. అయితే disorder is a way of stimulating the need for the pure divine simplicity స్వచ్ఛమైన దైవ నిరాడంబరతకి యీ తికమక కూడా ఒక విధమైన ప్రేరణ -

ప్రతి విషయం ఎంతో సరళసుందరంగా ఉంటే ఎంత బాగుండును! అని శరీరం ఎంతగానో అనుకుంటుంది The body feels very strongly that everything could be so simple!

అపుడేమవుతుందంటే, ఈ రకమైన సత్వము, కలగా పులగంగా ఉండే వ్యక్తిత్వము - This kind of individual agglomerate రూపాంతరీకరింపబడటానికి అనువుగా ఉంటుంది. It can be transformed. అంటే, ఖచ్చితంగా, కావల్సినదేమంటే to become more simple, simple, simple. దివ్య ప్రకృతియొక్క సంక్లిష్టతలన్నీ అవగాహన చేసుకోవటానికి ఇపుడు ఆరంభించారు. ఇవన్నీ చాలా చిక్కులతో కూడుకున్నవి. సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన; అల్పాతి అల్పమైన విషయాలు, కార్యకలాపాలు కూడా ఊహాతీతంగా ఉండే సంక్లిష్టమైన వ్యవస్థకి సంబంధించిన ఫలితాలే. ఈ విషయాలన్నీ ప్రణాళిక బద్ధంగా సమన్వయం పర్చటం మనిషి ఊహకి అందనివి. అసాధ్యం. ఇపుడు విజ్ఞానశాస్త్రం వీటిని కనుగొంటోంది. వాటి కార్యాచరణ ధర్మం దివ్యంగా మార్గాలంటే if the functioning is to be divine ఈ అస్తవ్యస్త గందర గోళం నుంచి తప్పించుకోవాలంటే it must be simglifiad, simglified, simplified సరళీకృతం కాబడవలసినదే!

(సుదీర్ఘ మౌనం)

ప్రకృతి స్వయం వ్యక్త ప్రయత్నంలో, ఆదిమ దివ్యసారళ్యతను (Primal Simplicity) సృజించే క్రమంలో, నమ్మశక్యంకాని యించుమించు అనంతమైన సంక్లిష్టతతో కూడిన విధానాన్ని అంగీకరిస్తుంది.

మళ్ళీ మనం అదే విషయంలోనికొచ్చాం. ఈ మితిమీరిన సంక్లిష్టత వలన నిరాడంబరత శూన్యమయిపోదు; సరికదా సంపూర్ణంగా సానుకూలమవుతుంది. సంపూర్ణ నిరాడంబరత, అసంపూర్ణత ఎలాటిదంటే అది అన్నిటినీ తనలోయి ముడ్చుకున్నది. ఈ సంక్లిష్టత లేనినాడు ఆ నిరాడంబరత శూన్యమే అవుతుంది.

ప్రస్తుతం ఇటువంటి పరిశోధనలే జరుగుతున్నాయి. శరీర నిర్మాణ శాస్త్రంలో ఉదాహరణకి, శస్త్ర-చికిత్సా విధానాలు కనుగొంటున్నారు. వారు చేసే పదార్థ మూలకాల వర్గ విభజన ఎలా ఉందంటే ఆశ్చర్యకరమైన నమ్మకశక్యం కాని ఒక భయంకర సంకీర్ణతగా పరిణమిస్తున్నది. ఇదంతా ఏ ప్రయోజనం కోసమంటే to express quinty, the one Simplicity దివ్యైక్యత ప్రకటించే ప్రయత్నంలో ఒక సరళ విధానం.

(మౌనం)

బహుశా ఇది వేగవంతం అవుతుంది. గాఢమైన, సఫలీకృతమయే ఒక ఆకాంక్ష చాలు to attract "That" "తత్"-ను ఆకర్షించేందుకు. అది సంక్లిష్టతని సరళతగా పరిణమింప జెయ్యగలగుతుంది. ద్వేషాన్ని ప్రేమలోకి అలాగే వ్యతిరేకతలన్నీ సారళ్యతలుగా పరిణమింప చేయగలుగుతుంది.

ఫిర్యాదు చెయ్యడం, ఏదేదో చెప్పడం అన్నదొక దయనీయ స్థితి, దానివల్ల ఏ ప్రయోజనం ఉండదు. ఎందు చేతనంటే అదలాగే ఉంటుంది. అది ఎంతో కాలం అలాగే ఉండదు. కనుక అది అలా ఉండకపోయినట్టయితే అని వూహించరానికి ఇంకా బాగుంటుంది.

మనం తొందరపడాలి. అవసరమైనది చేయాలి. దీనికి స్వస్తి చెప్పాలి. ఇదే ఆచరణ యోగ్యమైనది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : నడిమింటి విజయలక్ష్మి

స్థిరమైన ఎంపిక చేసుకో!

1. గాఢమైన కోరికలేకుండా ఉండు. అన్నింటికిమించి దేన్నీ హక్కుగా భావించకు. కాని అనుక్షణం నీవుండగలిగేది, సర్వోన్నతంగానే.
2. ఈ విశ్వ అభివ్యక్తీకరణలో నీస్థానమేమిటో సర్వోన్నతుడే నీకు చూపిస్తాడు.
3. ఈ విశ్వ స్వర సమ్మేళణంలో నీస్థానం దైవం చేసిన తిరుగులేని నిర్ణయం. అయితే, అది ఎలాంటి స్థానమైనా, అందరిలాగే నీకూ అత్యంత ఉన్నత శిఖరాలకు, అతిమానస చేతనాస్థాయి వరకు - చేరగల సమానావకాశం ఉంది.
4. నీ అస్తిత్వం యొక్క నిజస్థితి నీవు తప్పించుకోలేనిది. ఏదీ, ఎవ్వరూ దాన్నించి నిన్ను వేరు-చేయలేరు. అయితే దాన్ని సాఫల్యం చేసుకుందుకు కావలసిన మార్గాన్ని ఎన్నుకునే స్వేచ్ఛ నీకుంది.
5. పరిణామ ఆరోహణాక్రమంలో ప్రతివారికి వారి మార్గాన్ని వారు ఎన్నుకునే స్వేచ్ఛ వుంది. ఆరోహణలో అత్యంత క్లిష్టమైన దివ్య సత్య శిఖరాగ్రాలను కూడా శీఘ్రంగా చేరగలరు.

లేదా వెనుతిరిగి సామాన్యమైన అవరోహణా గతిలో పునరపి జననం, పునరపి మరణంగా నిరంతర చక్ర భ్రమణమూ చేస్తూంటారు.

6. అనంత కాలగమనంలో, లేదా నీ ప్రస్తుత జన్మలోనే నీవు శాశ్వతమైన తిరుగులేని నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు .... అపుడు నిర్ణయాన్ని ప్రతి నూతన సందర్భంలో ధృఢ పరచుకుంటూ ఉండాలి. అలా కాకపోతే నీవు అంతిమ నిర్ణయంతీసుకొనే వరకూ, సత్యాసత్యాల మధ్య పెనుగులాట తప్పదు.
7. నీవు ప్రారంభంలో తిరుగులేని నిర్ణయం తీసుకోక పోయినపుడు, కాలంకలిసి వచ్చి, అదృష్టం తలుపుతట్టి విశ్వేతిహాసం ఒక అపూర్వమైన మలుపు తిరిగి, దివ్యకృప భూమ్మీద వర్షించి, సాక్షాత్తూ దైవమే అవతారమై దిగి వచ్చినపుడు అలాంటి అద్భుత సమయంలో నీ భాగ్యం వల్ల జీవించే ఉంటే నీవు అపుడు గొప్ప నిర్ణయం తీసుకోవడమే నీకు ఆ లక్ష్యాన్ని సూటిగా చేరే సమర్థత కలుగచేస్తుంది. జీవితాన్ని సఫలీకృతం చేసుకునే అవకాశమూ లభిస్తుంది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : డి : సత్యవాణి

వ్యక్తిగతమైన ఒక ప్రశ్నకు శ్రీమాత సమాధానం

సూక్తులు:

నేను మృత్యువును సమ్మతించనా లేక అతనికి యెదురు తిరిగి పోరాడి గెలవనా? అది నాలో ఉన్న దైవం కోరి వరించిన టులనే. నేను జీవించినా మరణించినా సర్వదా నేను ఉన్నాను.

మృత్యువు అని నీవు పిలుస్తు ఉన్నది ఏది? దేవునికి మరణ మున్నదా? ఓ! నీవు మరణానికి భయపడుతున్నావు. జీవితమే మృత్యుముఖంతో నీతో ఆడుకోటానికి వచ్చేది. అది భయమనే ముసుగును ధరిస్తున్నది.

భౌతికమైన అమరత్వాన్ని పొందుటకు ఒక సాధనం ఉంది. అందుకు మనం మృత్యువును ఎన్నుకున్నాం. కాని అది దివ్య ప్రకృతి పరంగా అనివార్యం కాదు. ఓకే వస్త్రాన్ని వందపళ్ళు ధరించుటకు, మార్పులేని, సంకుచితమైన, ఇరుకు నివాసంలో నిరంతరంగా బంధింప బడుటకు ఎవరు ఇచ్ఛగిస్తారు?

సూక్తులు, తలపులు - శ్రీఅరవిందులు.

ప్రశ్న :- ఒక వ్యక్తి తన జీవితములో నిర్వహించవలసిన పని పూర్తయినదని భావించినా, తాను సమర్పించుటకు ఏదీ లేకపోయినా, నిరర్థకముగా, బలవంతముగా జీవించుట కంటే మరణించి తిరిగి జన్మించుట మేలని భావించుట ఉచితమా?

జవాబు : - తన కోరికలకనుగుణముగా పరిస్థితులు అను కూలించనపుడు అసంతృప్తి చెందిన అహంకారము యొక్క స్వగతము ఇది. కాని దైవానికి చెందిన వారు, సత్యాన్ని తెలుసుకొని దానిలో జీవించాలను కొని, ఈ భూమి మీద తన ప్రయోజనమును తెలుసుకొని, దానిని కొనసాగించినంతవరకు దైవము అతనిని ఈ భూమి మీద ఉంచి, ఇక్కడ అతను చేయవలసినది పూర్తి అయిన పిమ్మట, అతను నిష్క్రమించుటకు దైవం అనుమతిస్తాడు. కావున ఈ ప్రశ్న ఉదయించదు. దివ్య జ్ఞానంలో దృఢవిశ్వాసం కలిగి అతను నిశ్చలంగా జీవిస్తాడు.

- శ్రీమాత

అనువాదం : త్రివేణి

(అనుబంధం)

యోగ మార్గం

మార్గము :

సత్యము, అసత్యము, వెలుగు, చీకటి, పురోగతి, తిరోగతి, ఉన్నత శిఖరాల ఆరోహణ, లేదా, పాతాళంలోనికి పతనం - నిరంతరం వీటిలో అదోఇదో ఎంపిక యే జీవితం. ఎన్నుకునే స్వేచ్ఛ ప్రతి ఒక్కరికి ఉంటుంది.

ఫిబ్రవరి 29.1952

దివ్యమార్గము లేకపోతే గజిబిజి - ఈ రెండింటిలో ఒకటి ఎంపిక చేసుకోవలసిన సమయం ప్రతివాని జీవితంలో ఆసన్న మవుతుంది. ఇక్కడో అడుగు అక్కడో అడుగుగా ఉండలేవు. ఆలాప్రయత్నిస్తే కనక చిందరవందరగా చినిగి పోతావు.

నిర్ణయం తీసుకోలేని హృదయం మృత్యువునే చేరేది.

నీకు మరోగత్యంతరం లేదని భావించినపుడు మాత్రమే ఆధ్యాత్మిక మార్గమును పాటిస్తావు.

అక్టోబరు 27,1982

ముందు మానసిక దృక్పథం కలుగుతుంది. తర్వాత నెమ్మ దిగా అనసరించి నచ్చేది ఆచరణ, జీవితచ్ఛని అతి భద్రంగా నిలిపి ఉంచటం, నీకు తెలిసిన సత్యముతోమే మేకం కావటం అతిముఖ్యం. అప్పడిక ఆపటం, వెనుతిరిగటం అసంభవం.

మనుష్యులందరికే వారివారి ఆధ్యాత్మిక విధినిర్దిష్టమైనదేదో వారి యొక్క దృఢ సంకల్పానుగు ఇంగా చేరునయి గాని దూరంగా గాని ఉంటుంది. పరిపూర్ణ చిత్తశుద్ధితో ఇచ్చగించాలి.

ఏప్రిల్ 11,1965.

యోగా :

సాధకుడు - యోగమునకు అనుగుణమైన సక్రమశిక్షణ పాటించే వాడు.

సాధన - యోగ సంబంధిత క్రమ శిక్షణ

యోగము - దైవముతో సమైక్యత (ఈ సమైక్యతకు నడిపించే మార్గము)

ప్రపంచమంతా రూపాంతరీకరణ ప్రక్రియలో పురోగమి స్తోంది. యోగ క్రమశిక్షణ కనుక నీవు పాటించి నట్లైయితే ఈ ప్రక్రి యకి ఊపు అందించిన వాడివి అవుతావు.

జివితమంతటితో సమ నిష్పత్తిలోనే యోగ ఉంటుంది.

పూర్ణయోగం :-

ప్రపంచంలో ఉన్న మూడు భావాలు:

1) బౌద్ధము, శంకరవాదము:

ప్రంపంచం ఒక భ్రమ. ఒక అజ్ఞానక్షేత్రము. అజ్ఞానం వల్ల బాధ చేయవల్సినదొకటే. వీలైనంత త్వరగా ప్రపంచాన్ని వదిలి శూన్యంలోనికి నిష్క్రమించటం (into the original Now - Existemie ov Non - Manifestation)

2) అందరికీ తెలిసిన సాధారణ వేదాంధోరణి

దైవం సర్వోసగతుండు కాబట్టి సారభూతంగా ప్రపంచం దైవీ సంభూతమైనది. కాకకోతే దాని బాహ్య వ్యక్తీకరణ అస్పష్టం, వక్రం, అజ్ఞాన యుతం, అపసవ్యం. మరిచేయ వల్సినదొకటే. అంతరంగ దివ్యచేతనలో స్థిరపడి ఉంటూ, ప్రంపంచం గురించి పట్టించుకోకుండా ఆ చైతన్యంలోనే స్థిరపడి ఉంటం. ఎందుకంటే బావ్హా ప్రపంచంమారదు. సహజసిద్ధమైన అవిద్య, నిశ్చైతన్య స్థాయిలోనే ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

3. శ్రీ అరవిందుల దృక్పథం :

ఇపుడే విధంగా ఉన్న ప్రపంచం దివ్య సృష్టిగా ఉద్దేశింపబడినది.

కాని అలాకనపడదు, అస్పష్టంగాను, అపసవ్య ంగాను, వ్యక్తీ కరింపబడి ఉంటుంది.

దివ్య చైతన్య, ఇచ్ఛా శక్తుల వ్యక్తీకరణగా ఉండదు. కాని గుణ,శీల, కార్య పద్ధతులలో అలానే ఉండవలసి ఉన్నది. దివ్యకాంతి, దివ్య జ్ఞానము, దివ్యశక్తి, దివ్యప్రేమ, దివ్యసౌందర్యము - దైవము యొక్క దివ్య రూపాలుగా పరిపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెంది అభివ్యక్తీ కరిపంబటానికి నిర్దేశింపబడి ఇదంతా సృష్టింపడినది.

ఇదీ దీనిగురించిన మా భావన, మేము అనుసరించే లక్ష్యము.

ఫిబ్రవరి 24,1936

సర్వోన్నత చైతన్యం (సత్ చిత్ ఆనంద్) లో సమైక్యత సా ధారణ సాధకులకు ఆదర్శం. ఇది సాధించిన వారు వ్యక్తిగత ముక్తితో పరితృప్తిచెంది ప్రపంచాన్ని దాని పాపాన దానిని వదిలిపోతారు. అందుకు భిన్నంగా, శ్రీ అరవిందుల వారి సాధన ఇతరులు ఎక్కడ వదిలిపోతారో అక్కడ నుంచి ప్రారంభమవుతుంది. ఒకమారు సర్వోన్నతునితో సమైక్యత సాధించిన పిమ్మట, ఆసాధను, సిద్ధిని బాహ్య ప్రపంచానికి తీసుకురావాలి. భౌతిక ప్రపంచ జీవన పరిస్థితులను అది మార్చాలి. పూర్తి రూపాంతరీకరణ సాధించాలి. ఈ లక్ష్యం సాధించే వరకు పూర్ణయోగసాధకులు తపో, ధ్యాన, జీవనం కొరకు ప్రపంచం నుంచి నిష్క్రమించరు. తమ సమ యంలో మూడవ వంతు ప్రతి ఒక్కరు ఏదో ఒక ఉపయుక్తమైన పనికి వినియోగిస్తారు. ఆశ్రమంలో అన్నిరకాలైన కార్యకలాపాలకు ప్రాతినిధ్యం ఉంది. ఎవరిస్వభావానికి అనుగుణమైన పనిని వారు ఎన్నుకుంటారు. అయితే చేసే పనిమాత్రం నిస్వార్థసేవాభావంతో నిర్వర్తిస్తారు. ఆదర్శం ఎప్పుడూ సమగ్రరూపాంతరీకరణమే. ఇది దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

ఈ ప్రయోజన సాధనకే ఆశ్రమం వ్యవస్థీకరించబడింది బ్రతుకు తెరువు గురించిన చింత ఎవరికీ కలుగకుండా ఆశ్రమ వాసులందరి సహేతుకమైన అవసరాలు నెరవేర్చబడుతది.

పాటించి వలసిన నియమాలు బహుకొద్ది : కాబట్టి స్వీయ పురోగతి

సాధించటానికి ప్రతిఒక్కరికీ కావలసిన స్వేచ్ఛ ఉంటుంది. కాకపోతే కొన్ని ఖచ్చితమైన నిషిద్ధాంశాలు ఉన్నాయి: 1) రాజకీయాలు, 2) పొగతాగటం, 3) మద్యపానం, 4) సెక్సు.

చిన్నపెద్ద, కుర్రవాళ్లు, వయసు వచ్చిన వాళ్లు - అందరి యొక్క శారీరక పరిపోషణకి, సంక్షేమా లక్ష తగినరీతిలో శ్రద్ధ వహింపబడుతుంది.

సెప్టెంబరు, 24,1953

చిన్న, పెద్ద, కుర్రవాళ్లు, వయసు వచ్చిన వాళ్లు - అందరి యొక్క శారీరక పరిపోషణకి, సంక్షేమాలకు తగినరీతిలో శ్రద్ధ వహింపబడుతుంది.

సెప్టెంబరు, 24,1953

(లోతుల్లోకి) పోయేకొలదీ నేను తెలుసుకున్న దేమంటే, శ్రీ అరవిందుల వారి యోగం కర్మాచరణ ద్వారానే ఉత్తమోత్తమంగా అనుష్ఠింపబడుతుంది, అని

అక్టోబరు 9,1966

నీవేది ఆచరించావన్నదికాక, ఏ అంతరంగంతో ఆచరిం చావన్నది పూర్ణయోగానికి ప్రధానం.

1971

తపశ్య:

ఏ రకమైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యసాధన కోసం అయినా కాని, ఇచ్ఛా శక్తి చేత ప్రభావితం కాబడిన క్రమ శిక్షణయే తపస్సు.

తపస్సు: దైవమును సిద్ధింపచేసుకొనే లక్ష్యంగా పాటించే క్రమశిక్షణయే తపస్సు.

మనిషిగా ఉండటానికి క్రమ శిక్షణ అత్యావశ్యకం క్రమ శిక్షణ అత్యావశ్యకం క్రమశిక్షణ లేని వాడు పశువు.

మనిషిగా మనుగడ ప్రారంభమయేది ఉన్నత తరస్థాయి మనిషిగా

మనుగడ ప్రారంభమయేది, మరియు, రూపాంతరీ కరణకు క్రమశిక్షణను ఆమోదించినపుడు మాత్రమే. ఇందుకోసం నిమ్న ప్రకృతిని, దానితాలూకు కామనలను అదుపులో ఉంచు కోవడం ద్వారానే తప్పక ప్రారంభంకావాలి.

మార్చి 19,1972

సన్యాసి ఆచరణలు:

గుహలో సాధనసులు వని నేను అనుకోను. అక్కడ చిత్తు శుద్ధి బహిర్గతం కాదు. జీవనకర్మాచరణలో అంబపార్గతమవుతుంది. గుహలో నీవు యోగిలా అగుపించగలవు. జీవితంలో నటన కష్టం. ఎందుకంటే నీవు యోగిలానే (వాస్తవంగా) ప్రవర్తించాలి.

సెప్టెంబరు, 1935

నీవు ఎంత తింటున్నావు, తగినంతగా క్రమం తప్పకుండా నిద్రపోతున్నావా అనే విషయం మేము తెలుసుకో కోరుతున్నాం. ఈరెండు విషయాలు చాలా ప్రాముఖ్యం కలవి. ఎందుకంటె ఈ రకమైన సాధన తట్టుకోవటానికి, బుద్ధి, శరీరము, నాడీ వ్యవస్థలు, నిద్ర, పోషక ఆహారం లేకుండా శక్తి హీనం కాకూడదు.

డిశంబరు 16,1940

ఇక్కడ గ్రహణశక్తి అత్యావశ్యకం. సమతూకం, శాంతి, నిశ్చలతలపై పూర్ణయోగం ఆధారపడి ఉంటుంది. అంతే తప్ప అనారోగ్యకరమైన బాధను అనుభవించే అనవసర సహనంపై కాదు.

మే 12, 1969

కఠోరనియమం పాటించినంత కాలం దానికి ప్రతి క్రియలుంటాయి. అత్యావశ్యక మయినపుడు అది మంచిదే.

* * *

ప్రశ్న : నేను కొంతకాలం ఏకాంతంగా గడపాలా?

నిశ్శబ్దాన్ని, ఏకాంతాన్ని అభిలషించేవి పాతయోగ పద్ధతులు. రేపటియోగం కర్మానుష్ఠాంలో ప్రపంచంలో అనుబంధం కలిగి ఉంటూ దైవాన్ని కనుగొనటం అంతర్ముఖుడవై, విచారించి, ఏది నీకు కావాలో చెప్పు.

జనవరి 24, 1971

శారీరకంగా పూర్తి విశ్రాంతి (retirement) ఎప్పుడూ అంత ఆరోగ్యం కాదు. తాత్కాలిక విరమణ తరుచు హాయికారి కావచ్చు. ప్రధాన విషయం అంతర్గతమైన నిర్లిప్తత దైవం వైపు మరలటం.

ఏకాగ్రత:

నిలువ చేసుకొని ఏకాగ్రం చేయటానికి అత్యసరమైన (movement) చలనం, పరివ్యాప్త పరిచి వ్యాపింపచేసే చలనం కంటె ఏమంత తక్కువ ఆవశ్యకమైనది కాదు.

ఏప్రియల్ 13, 1935

ఖచ్చితమైన లక్ష్యంపై ఏకాగ్రత పురోగమనానికి సహకరిస్తుంది. లక్ష్యంపై ఏకాగ్రత హెచ్చేకొలదీ అది మరింత వికసితమై సుస్పష్టమవుతుంది.

ధ్యానం:

నీవుధ్యానంలో కూర్చున్నపుడు బాహ్యమనసు జోక్యం లేకుండా, పూర్తిగా నిరపేక్షంగా, దేనికోసం పట్టుపట్టకుండా, పశివానివలె నిష్కపటంగా సహజంగా ఉండాలి. ఈ నిబంధన ఒకసారి నెరవేర్చబడినపుడు మిగిలినదంతా లోలోపలి అంతరంగ ఆకాంక్షపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అపుడు నీవు దైవాన్ని ఆహ్వానిస్తే అందుకు సమాధానం కూడా నీకు లభ్యమవుతుంది.

జనవరి 26, 1935

ధ్యానానికి ప్రేరణ, హేతుబద్ధ నిర్ణయంగా కాక అంతరంగం నుంచి సహజ సిద్ధంగా రాకపోతే, ధ్యానానికి నీవెంత యెక్కువ సమయం కేటాయించినా అది అంత ఉపయోగకరంగా ఉండదు.

అక్టోబరు 17, 1939

నిరంతరమూ ఏకాగ్రతతో అంతరంగంలోకి కూడ తీసుకుని ఉంచుకునే దృక్పథం పాటించి నిపుకోవటం, నిర్ణీత ధ్యాన సమయాలు కొన్ని ఉండటంకంటే, ఎంతో మరింత ముఖ్యం.

గురువు:

నేటి మన ఈ ఆధునిక కాలంలో భౌతికంగా సంతృప్తి కలుగజేసే విజయము మాత్రమే గణనీయంగా ఉంటోంది. అయినప్పటికీ కూడా అసంతృప్తి

పరులైన జనులు హెచ్చుసంఖ్యలో ఎప్పుడూ జీవితాన్ని గురించి అన్వేషణ సాగిస్తూనే ఉన్నారు. మరోవైపు పీడిత ప్రజానీకానికి జ్ఞానకాంతులను ప్రసరింపజేసి సహాపడే జ్ఞాన సంపన్నులైన సాధుపుంగవులూ ఉన్నారు. జిజ్ఞాసువులు, జ్ఞానప్రదాతలు - ఉభయులు భేటీ పడినపుడు ప్రపంచంలో ఓ క్రొత్త ఆశ చిగురిస్తుంది. అలముకొన్న చీకట్లలోనికి కాస్తంత కాంతి చొచ్చుకుని పోతుంది.

నేను ఏకాంతంగా ఉన్నపుడు పొందే ఏకాంత అనుభూతిని ఎలా పరిష్కరించాలో అందుకు మీ సహకారం నేను అర్థించవచ్చా?

ప్రపంచంలో ఏకాంతాన్ని అనుభూతి పొందేవాళ్లు దైవంతో సమైక్యతకు సంసిద్ధంగా ఉన్నవాళ్లు.

(సశేషం)

From : The Mother's "Rays of light" -

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు.

నూతన ప్రచురణ

శ్రీఅరవిందుల మహాకావ్యం, 'సావిత్రి'కి సరళ తెలుగు వచనంలో స్వేచ్ఛానువాదం. (1250 పేజీలు). రెండు సంపుటాలుగా ప్రచురణ.

అనువాదకులు : శ్రీ కోనేరు వెంకటేశ్వరరావు

వెల రు 800/-లు. శ్రీఅరవిందసొసైటీ కేంద్రాలకి బ్రాంచీలకు40% రాయితీ. 10 సెట్లు, అంతకు అదనంగా ఆర్డరు ఇస్తే, పోస్టేజి ఉచితం.

ప్రతులకు :- శ్రీమాతారవింద దివ్యజీవన కేంద్రం,
శ్రీఅరవిందపురం - అడ్డాడ పోస్టు - 521390
కృష్ణాజిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్‌కి వ్రాయవచ్చు.

సమాచారపత్రం

సావిత్రి అధ్యయనం : శ్రీఅరవిందుల మార్మిక మహాకావ్యం 'సావిత్రి' గురించి డా॥ అలోక్ పాండే గారు శ్రీఅరవింద సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసునందు యధాపూర్వం ఫిబ్రవరి 22 నుండి 28 వరకు అధ్యయన తరగతులు నిర్వహించెదరు.

శ్రీ గోపాల్ భట్టాచార్య గారు : 20 ఆగష్టు నుండి 24 సెప్టెంబరు వరకు జర్మనీ మరియు అమెరికా దేశములందు పర్యటించి వివిధ విషయములపై ప్రసంగాలు చేసారు. ముఖ్యంగా జర్మనీలో శ్రీఅరవిందుల జయంతి వేడుకలలో పాల్గొని చక్కని ప్రసంగములు చేసి పృచ్ఛకులు అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇచ్చినారు. అమెరికాలో ప్లాటిస్ బర్గ్, న్యూయార్క్, బర్లింగ్‌టన్‌లలో ఉపన్యాసాలు ఇచ్చినారు.

ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ, విశాఖపట్నము నందు 26 సెప్టెంబరున యధాపూర్వం వార్షిక (6వ) ప్రసంగాలు జరిగినవి. లెఫ్టనెంట్ (విశ్రాంత) అశోక్ ఛటర్జీ (డైరెక్టర్ ఆఫ్ శ్రీఅరవిందో ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ రీసెర్చ్ అరోవిల్) శ్రీఅరవిందుల వెలుగులో 'భారతీయ వారసత్వం' అన్న అంశంపై ఆసక్తి దాయకమైన ప్రసంగం చేసినారు.

తిరుపతి : తిరుపతి బ్రాంచివారు శ్రీఅరవిందుల పవిత్ర అవశేషముల 9వ వార్షికోత్సవమును 12.09.08న ఘనందాగా నిర్వహించారు. శ్రీ యమ్. బలరామిరెడ్డి గారు, శ్రీ బి. వెంకట్రామయ్య గారు శ్రీఅరవిందుల పవిత్ర అవశేషముల సన్నిధి యొక్క ప్రాశస్త్యమును గురించి మహోపన్యాసములు ఇచ్చిరి. తిరుపతి - తిరుమల దేవస్థానము నుండి శ్రీ శేషాద్రిగారు ముఖ్య అతిథిగా ఏతెంచినారు. శ్రీమద్భాగవతం మరియు మహాభారతములందు శ్రీకృష్ణతత్వముపై శ్రీమేడసాని మోహన్ గారు చక్కని ప్రసంగం చేసి ఆహూతులను అలరించినారు.

బెంగుళూరు : శ్రీఅరవిందో కాంప్లెక్స్, జె.పి.నగర్, నందు ప్రొఫెసర్ మనోజ్‌దాస్ గారు "మృత్యుంజయత్వం - ఒక స్వప్నం మరియు వాస్తవం" అను అంశంపై ఆగష్టు 25న ప్రసంగించిరి. శ్రీచంద్రశేఖర్ రథ్ "శ్రీఅరవిందుల వెలుగులో వేదాలు - ఉపనిషత్తులు" అన్న అంశంపై ఆసక్తిదాయకమైన ప్రసంగములు చేసారు.

ఇవిగాక నౌగాంగ్ (మధ్యప్రదేశ్) తిరుచ్చి (తమిళనాడు) నోయిడా (కెన్యా)ల నుండి మరియు ఇతర ప్రదేశాల నుండి గూడా అనేక కార్యక్రమములు జరిగినట్లు వార్తలు అందినవి.